

UITGAVE VAN WIJKVERENIGING DE VOGELWIJK

Vogelwijk

Jaargang 66 **8** december 2023

**WISSELING OP VOORZITTERSSTOEL | LEVENSLANGE LIEFDE VOOR LOODS
ACTIE TEGEN NIEUWE PADELBANEN | DIERENARTS BOB IN GAMBIA**

Vogelwijk

Jaargang 66 . december 2023

Nummer 8

Advertenties

Beheerders: Lodewijk de Haes, Paul Lohmann

E advertentiebeheer@vogelwijkdenhaag.nl

Kwettertjes: Mileen Boutkan

T 3684333, E mhboutkan@planet.nl

Redactie

Dick van Rietschoten

Laan van Poot 152, T 06 27268377

E dvanrietschoten@ziggo.nl

Mieke Hendriks

Papegaailaan 12, T 06 38444072

E miek.hendriks@gmail.com

Sjaak Blom

Pauwenlaan 10, T 06 51 79 82 13

E blom.bruin@hotmail.com

Anja Knoope

Sportlaan 73, T 06 10 01 51 38.

E anjaknoope@gmail.com

Ruud van der Hoofd (webmaster)

E webmaster@vogelwijkdenhaag.nl

Algemeen mailadres redactie

redactie@vogelwijkdenhaag.nl

Website wijkvereniging

www.vogelwijkdenhaag.nl

Aan- en afmelden van leden

T 06 24 77 87 21 of

E leden@vogelwijkdenhaag.nl. Zie verder achterin onder 'Ledenadministratie'

Verschijsing: 8 x per jaar. Oplage: 1950 ex.

Druk

Pasmans Drukkerij

Chroomstraat 33, 2544 EX Den Haag

T (070) 397 71 71

E info@pasmans.net

Ingezonden kopij

Journalistieke bijdragen of brieven van lezers zijn van harte welkom. De redactie heeft het niet eens te zijn met de inhoud van ingezonden brieven, maar behoudt zich het recht voor niet-inhoudelijke redactionele wijzigingen aan te brengen of al te uitvoerige teksten te bekorten. In bijzondere gevallen is de redactie en/of het bestuur gerechtigd ingezonden stukken niet te plaatsen.

Van de Redactie

Door Dick van Rietschoten

„Gebruikt u bloedverdunders?” vroeg de vriendelijke dame van de GGD die me eind november in het voormalig Rode Kruisziekenhuis aan de Sportlaan wilde voorzien van een herhaalprik tegen het coronavirus. „Nee hoor”, zei ik, „de enige bloedverdunner die ik gebruik is wijn.” Ze schoot in de lach, dreef routineus de naald in mijn linker bovenarm en wenste me een aangename decembermaand met goede wijn.

Het was een welkome opkikker in een periode die gekenmerkt werd door sombere dagen met een zorgwekkende verkiezingsuitslag, veel regen en wind en het vooruitzicht nog een hele winter voor de boeg te hebben.

Toch was het niet allemaal kommer en kwel, want er waren ook wat lichtpuntjes geweest. Twee daarvan betroffen succesvolle ervaringen met het fenomeen 'Melding openbare ruimte' van de gemeente. Zie je in je omgeving losliggende stoeptegels, kapotte straatverlichting, een boom die op omvallen staat, vernield straatmeubilair, een onveilige verkeerssituatie, gedumpte rommel of andere storende dingen, dan kun je daar via de gemeentelijke website www.denhaag.nl melding van doen. Je tikt in het zoekvakje bovenin de website de woorden *Melding openbare ruimte* en volgt de verdere instructies. Ik had wel eens gehoord dat de gemeente dan verrassend snel in actie komt om het euvel te verhelpen. Zelf had ik er nog geen ervaring mee, maar nadat er vlakbij huis geregeld (bijna-)valpartijen hadden plaatsvonden wegens een stoeptegel die door een boomwortel omhoog was gedrukt, besloot ik dat te melden. Tot mijn verrassing arriveerde zes dagen later een in oranje hes gehulde man met schep, zaag en ander gereedschap op de plek des onheils om de gewenste reparatiewerkzaamheden te verrichten.

Blij met deze snelle actie besloot ik direct dat het tijd was voor het grotere werk. Al maanden stoorde ik me, als ik per auto richting Hubertusviaduct reed, aan een steeds groter wordend gat in het wegdek midden op de kruising van de Johan de Wittlaan en de Scheveningseweg, kort na de veelkleurige internationale vlaggenparade. Ik meldde het op de voorgeschreven wijze bij de gemeente en ziedaar: veertien dagen later werd het riskante 'sinkhole' afgedekt met een betonnen plaat! Misschien was ik niet de enige melder geweest, dat kan, maar ik beschouwde het toch als een persoonlijke reddingsactie die een voortijdig vredig kerstgevoel teweegbracht. Probeer het ook maar eens uit.

Namens de gehele redactie wens ik u aangename feestdagen (met goede wijn) en veel genoegen met dit dikke kerstnummer. En laten we er met z'n allen voor zorgen dat onze wijk met oud en nieuw verschoond blijft van zwaar vuurwerk!

De wijk in Vogelvlucht

Door Redmar Wolf, voorzitter wijkvereniging De Vogelwijk

Zwanenzang en laatste vlucht

Dit is mijn laatste column als voorzitter. Ruim zeven jaar heb ik getracht om op deze plek informatieverstrekking te koppelen aan lichte verstrooiing en een enkel stichtelijk woord. Of ik daarin geslaagd ben... dat oordeel laat ik graag aan u over.

Het vullen van deze rubriek was in al deze jaren een steeds terugkerende uitdaging. Soms waren er veel wijkgerelateerde ontwikkelingen om over te schrijven, maar nu en dan was er op dat vlak weinig te melden. Als columnist val je dan terug op gebeurtenissen uit de 'grote wereld' (lees: buiten de Vogelwijk) of op eigen ervaringen. Mede dankzij het wijkbladenarchief dat op onze website www.vogelwijkenhaag.nl te raadplegen is, heb ik veel van mijn bijna tachtig 'stukjes' kunnen teruglezen. Het was een 'tour down Memory Lane'.

Zo schreef ik in 2016 over de Pokémon-rage in Kijkduin. De gemeente Den Haag had in augustus van dat jaar deze badplaats uitgeroepen tot Pokémon-hoofdstad van Nederland. Boulevard, strand en duingebied werden overspoeld door jagers op de virtuele beestjes. Daardoor liep de situatie behoorlijk uit de hand. Inmiddels lijkt Pokémon verdwenen en is Kijkduin onherkenbaar veranderd. De vuurtoren en speelboot zijn weg (maar zouden terugkomen...) en sinds kort is de badplaats - althans het hotel dat daar staat - landelijk bekend als noodopvanglocatie voor vluchtelingen uit Syrië en Jemen. Die zullen wel raar staan te kijken van de hondenwasautomaat die ik er onlangs op de boulevard aantrof.

Tegels en Trump

Maar er waren nog veel zaken die ik in mijn stukjes aansneed. Ik citeerde bijvoorbeeld de Amsterdams-Haagse poëet Willem Kloos (het gedicht: *Van de Zee*) en Annie M.G. Schmidt (het liedje *De brievenbus wou niet meer*). Had het over 'pair bonding', 'fear of missing out', de konijnenziekte HDR2 en de buxusmot. Ik verhaalde over ontmoetingen met Schotse hooglanders en met padden die geplet dreigden te worden. Het ging over droptegels op de Nieboerweg en mozaïektegels in onze hele wijk (waarvan, verdrietig genoeg, er onlangs drie zijn verdwenen). Ik verwonderde mij over de verkiezing van Trump tot president van de VS, maar ook over de strakblauwe luchten aan het vliegtuig-arme begin van de coronaperiode.

Vuurstapels

Soms gaf ik ook een, veelal licht geromantiseerd, inkijkje in mijn gezinsleven. Zo schreef ik over het scheiden van afval in ons huishouden, over mijn op geringe waarde geschatte inspanningen om stabiel internet te regelen (dat gaat met glasvezel eindelijk goed) en onze vakantiebestemmingen. Zo reisde u een beetje mee naar Portugal, Hong Kong en Oostenrijk. En keek u een beetje mee naar de film *Groundhog Day* toen ons lockdownbestaan wel heel erg op het script van deze rolprent leek. Ik nam u mee naar de (te hoge) oudjaars-vuurstapels van begin 2019, toen het 's nachts in de duinen wel overdag leek. En onlangs rende u zelfs mee met mijn ochtend-veldloop.

Bitterzoet

Ja, in al deze jaren was u er steeds. Als lezer van ons wijkblad en veelal lid van onze wijkvereniging. U las deze uitgave vaak van kaff tot kaff, met inbegrip van mijn bespiegelingen. En dat maakte het vullen van de plek toch wel eervol en het afscheid thans wat bitterzoet. Nog een laatste maal kan ik u vanaf hier gezellige feestdagen toewensen en veel

gezondheid, liefde en geluk in het komende nieuwe jaar. Aan onze wijkvereniging en al haar enthousiaste vrijwilligers (dank, dank!) zal het niet liggen.

Dank ook voor u, voor uw aandacht en aanwezigheid. Het was mij een eer en een genoegen!

Redmar Wolf

Kerstborrel

met Vogelwijkkoor bij 'De Laer'

21 december 16.30 - 18.30

Kom gezellig met je burens en vrienden een glas wijn, bier of non-alcoholische drank drinken tijdens de **Vogelwijk Kerstborrel** (met hapjes) van de wijkvereniging op donderdag 21 december! Locatie: *Brasserie De Laer* naast de tramrails aan de Van Boetzelaerlaan, vlakbij de Houtrustbrug. Van 16.30 tot 18.30 uur ben je hartelijk welkom. Bij droog weer kunnen we ook buiten staan bij de vuurkorf, bijvoorbeeld met een glas warme glühwein. Tot 17.30 zijn alle consumpties op rekening van de wijkvereniging. Om 17.00 uur treedt het Vogelwijk Kerstkoor op!

Voor de logistiek: Stuur svp even een berichtje naar activiteiten@vogelwijkdenhaag.nl als je van plan bent te komen! Het is geen verplichting, maar voor de organisatoren wel fijn om te weten. De Activiteitencommissie is uiteraard present, het bestuur (met de afscheid nemende voorzitter en diens opvolger) komt ook en een aantal andere wijkbewoners heeft al laten weten er eveneens zin in te hebben! U/Jij ook?

NB: Wil je na de borrel een hapje eten? Dat kan vanaf €17,50 (alleen hoofdgerecht) of €24,50 (viergangen wintermenu).

Dan wel even via bovenstaand mailadres reserveren onder vermelding van naam, aantal personen en telefoonnummer.

Redmar (rechts) overhandigt symbolisch alvast de voorzittershamer aan zijn opvolger Lodewijk

Wisseling van de wacht op de voorzittersstoel Wolf maakt in januari plaats voor ‘haas’

Door Dick van Rietschoten

In grote delen van het land is de wolf in opmars, maar in de Vogelwijk is hij al op z'n retour. Binnenkort is er een ander dier waarmee rekening moet worden gehouden: de haas, zij het op z'n Oudhollands geschreven. Want met ingang van het nieuwe jaar draagt Redmar Wolf (57) het voorzitterschap van de wijkvereniging over aan medebestuurder Lodewijk de Haes (66).

„Ik heb het met groot plezier gedaan”, vat Redmar Wolf zijn ervaringen als ‘gezicht van de wijkvereniging’ samen, „maar na ruim zeven jaar voorzitter te zijn geweest, vond ik de tijd gekomen om wat meer afstand te nemen en m'n energie naast mijn werk weer in andere dingen te steken. Als je almaar door blijft gaan, raak je al te zeer vergroeid met de club en verlies je ook je onbevangenheid en objectiviteit.”

Professie

We spreken Redmar bij hem thuis aan de Patrijslaan, waar ook zijn opvolger Lodewijk de Haes aanwezig is. De gaande en komende man laten terugblikken en vooruitkijken, dat is het idee voor dit ongedwongen gesprek.

Hoewel de functie soms aardig wat tijd en energie vergde, heeft zijn professionele werk niet onder het voorzitterschap geleden, benadrukt Redmar. Een opmerking die tot bewonderend nadenken stemt, want beroepsmatig had (en heeft) prof. mr. dr. R.A. Wolf behoorlijk wat op z'n bord liggen. Hij werkt voor een groot consultancybedrijf als belastingadviseur en BTW-deskundige, reist geregeld naar de Rijksuniversiteit Groningen waar hij deeltijdhoogleraar algemeen belastingrecht is, en treedt zo'n vijf keer per jaar ook nog op als raadsheer-plaatsvervanger bij fiscaal gerelateerde beroepszaken aan het gerechtshof Arnhem-Leeuwarden. Lange dagen maakte hij vaak, temeer doordat hij z'n dag geregeld al om half zeven 's ochtends begint met een rondje

hardlopen door de wijk of de duinen. „Maar daar krijg ik juist extra energie van hoor”, lacht hij.

Sportief

„Voor mij is het allemaal wat makkelijker te doen, want ik ben al met pensioen”, zegt opvolger Lodewijk de Haes, die een lange carrière bij verschillende banken achter de rug heeft, met name als financieel adviseur voor multinationals. „Ik heb nu dus nauwelijks concurrerende bezigheden meer.” Lodewijk, een geboren Brabander, kwam in december 2020 – „aan het eind van het eerste Coronajaar” - vanuit Bilthoven met zijn vrouw Yvonne in de Spotvogellaan wonen. Anderhalf jaar later trad hij toe tot het bestuur van de wijkvereniging, waar hij de functie van secretaris op zich nam. Nu schuift hij dus door naar de voorzittersstoel. „Jij bent inderdaad hartstikke sportief”, zegt Lodewijk, wijzend naar zijn voorganger. „Dat hardlopen doe ik je niet na, maar toch heb je me geïnspireerd, want sinds kort ga ik drie keer per week naar sportclub Westduin bij de atletiekbaan. Op één van die dagen word ik zelfs begeleid door een personal coach. Het was allemaal even wennen, maar eerlijk gezegd voelt het nu wel goed om zo bezig te zijn.”

Hulpvaardige initiatieven

Het woord Corona is al gevallen. Redmar haakt er alsnog op in. „Die twee jaar waren tijdens mijn voorzitterschap een fascinerende erva-

ring. Ook met teleurstellingen uiteraard, want bijvoorbeeld een plan om op 5 mei ter gelegenheid van de 75-jarige herdenking van de bevrijding een groots wijkontbijt te organiseren viel roemloos in duigen. In het openbare leven kwam van alles en nog wat stil te liggen, ook andere activiteiten in wijkverband. Maar toch bleek van het begin af aan overduidelijk hoe belangrijk een wijkvereniging als de onze een toegevoegde waarde in het bestaan is. Gelukkig bleef het wijkblad als informatiebron en als 'sociaal cement' gewoon verschijnen en via het blad kwam er ook hulp op gang voor mensen die door de pandemie geïsoleerd dreigden te raken. Zo bleven we toch als bewoners een verbondenheid voelen."

„Ik was trouwens ook erg onder de indruk van de hulpvaardige initiatieven die vanuit de wijk ontstonden toen twee jaar lang – in 2018 en 2019 – een permanente daklozenopvang was gevestigd in het vroegere Juliana Kinderziekenhuis aan de Sportlaan. En niet te vergeten: ook van de hulpacties die wijkbewo-

ners vorig jaar ondernamen na de Russische inval in Oekraïne!

Eeuwfeest

Terugblikkend op de wederwaardigheden in de wijk ten tijde van zijn voorzitterschap passeert ook de viering van *100 jaar Vogelwijk* in september 2018 de revue. Grinnikend kijkt hij erop terug. „Maandenlang waren de festiviteiten voorbereid en in de weken voorafgaand aan het feestweekend was het onafgebroken schitterend zomerweer geweest. Maar toen puntje bij paaltje kwam, sloeg de herfst plotseling toe, was het fris en regende het pijpenstelen! Vijf jaar na dato, in juni jongstleden, gingen we in de herkansing en toen was het gelukkig echt zomers.”

Lodewijk: „Als relatieve nieuwkomer in de wijk vond ik dat een hartstikke leuke gebeurtenis, waarbij je makkelijk met medebewoners in contact kwam. In het bestuur hebben we afgesproken om voortaan elke vijf jaar zo'n wijkbreed feest te organiseren.”

Nieuwbouw

Redmar stipt nog een paar andere herinneringen aan zijn voorzitterschap aan. „Onze wijk is de afgelopen tijd uitgebreid met een aantal prachtige nieuwbouwwoningen: de villaatjes aan de Sportlaan op de plek waar de Sacramentskerk stond en het appartementencomplex Hellasduin, dat in de plaats kwam van de sportacademie HALO die naar het Zuiderpark was verhuisd. Maar er waren ook andere dingen die me zeer zijn bijgebleven, zoals de plaatsing van acht reanimatie-apparaten in de wijk, de zogeheten AED's, die er zijn gekomen op initiatief van een groep wijkbewoners. Tegelijk werden er ook cursussen reanimatie op touw gezet die door tientallen mensen werden gevolgd.”

„Een ander initiatief leidde tot het aanbrengen van een zogeheten Stolperstein in de stoep voor Pauwenlaan 11, ter herinnering aan een hoogbejaarde joodse vrouw die daar in de oor-

logsjaren door de Duitsers is opgepakt in het vernietigingskamp Sobibor is vermoord. Het leggen van die steen ging gepaard met een indrukwekkende herdenkingsceremonie.”

Betaald parkeren

„Maar het was de afgelopen jaren niet enkel en alleen pais en vree”, erkent Redmar. „Denk maar aan de discussies die we hebben gehad over betaald parkeren. De wijkvereniging is er niet alleen voor de leuke dingen, maar ook voor de belangenbehartiging van de bewoners. En dat laatste is vaak lastig, want je kunt het nooit iederéén naar de zin maken. Soms lopen belangen enorm uiteen.”

„Veel mensen uit het noordelijk deel van de wijk riepen al jaren om betaald parkeren omdat er overlast was van allerlei voertuigen uit aangrenzende buurten. Maar de rest van de wijk zag het absoluut niet zitten. Een enquête die we hebben laten houden, wees dat ook duidelijk uit. Het bestuur heeft in deze zaak nooit partij gekozen, maar we zijn wel in het geweer gekomen tegen de regeling voor ‘parkeren op eigen terrein’ omdat die tot absurde situaties zou leiden. Mijn huis heeft ooit een oprit gehad, maar die is net als op veel andere plekken helemaal niet meer als zodanig herkenbaar en bruikbaar. Toch zou ik de auto volgens die POET-regeling voortaan in mijn voortuin moeten neerzetten! Ik ben hartstikke blij dat we die discussie met de gemeente hebben gewonnen! Inmiddels is de controverse over betaald parkeren onder de bewoners nauwelijks een heet hangijzer meer, want de gemeente heeft beslist dat volgend voorjaar ook in de rest van de wijk ’s avonds voor parkeren moet worden betaald. Het is onontkoombaar geworden.”

Gemeentelijke contacten

„Geregeld overleg met de gemeente is hartstikke belangrijk”, onderbreekt Lodewijk Redmars betoog. „Dat wil ik ook de komende tijd hoog op de agenda houden.” De gaande voorzitter knikt nadrukkelijk. „Ik heb altijd goede

contacten met de gemeente gehad, vooral met het stadsdeel Segbroek. Dat leidde vaak tot positieve effecten, ook al ging daar wel eens aardig wat tijd overheen. Hoe lang heeft het niet geduurd voor dat voetpad langs het Verversingskanaal werd aangelegd? En hoe lang wachten we al op een verkeersveiliger eerste gedeelte van de Sportlaan? Maar je moet wel voortdurend in gesprek blijven.”

„Ik heb ook wel meegemaakt dat de relatie met de gemeente enigszins vertroebeld raakte. Dat gebeurde bijvoorbeeld in de grondwaterdiscussie, waar ik als vers voorzitter in 2016 middenin viel. Een groep wijkbewoners wilde de gemeente aansprakelijk stellen voor het feit dat ze af en toe een natte of vochtige kelder hadden, maar de gemeente gaf niet thuis en hield de poot stijf. Het werd een heilloze welles-nietes-discussie die helaas ook dreigde te juridiseren. Daar wilden wij als bestuur van de wijkvereniging niet in meegaan. Inmiddels heb ik de indruk dat de meeste mensen die grondwateroverlast hadden hun kelder hebben laten aanpassen. Helaas op eigen kosten, maar dat risico loop je nu eenmaal als je een oud huis koopt.”

Ziekenhuisterrein

Het wordt tijd om in de conversatie de blik naar de toekomst te richten. Lodewijk weet uiteraard niet wat hem als nieuwe voorzitter te wachten staat, maar toch tekent hij alvast enkele contouren. „We moeten als bestuur op het vinkentouw blijven zitten ten aanzien van de ontwikkeling van het voormalige ziekenhuisterrein aan de Sportlaan. Dat moet echt met argusogen gevolgd blijven worden en we moeten proberen dat proces zo veel mogelijk te sturen in een voor de wijk gunstige richting. We richten ons dus op woningbouw, net als de gemeente die zojuist het complex heeft gekocht, maar met een flink accent op seniorenwoningen en verschillende vormen van dienstverlening. Ook zullen we druk blijven zetten op de noodzakelijk geachte maatregelen op het gebied van verkeersveiligheid. En nog iets: ge-

regeld contact met de wijkagent vind ik ook erg belangrijk.”

Redmar: „Wij hebben een hele goeie! Chiel Lentz doet het prima en is zeer communicatief.”

Kinderactiviteiten

Lodewijk besluit met een hartenkreet. „Ik zou graag willen dat er door het jaar heen weer wat meer activiteiten voor kinderen worden georganiseerd. We hebben een hele goede activiteitencommissie voor ouderen, maar wat de kinderen betreft is het een beetje doodgebloed. Toen mijn eigen kinderen nog klein waren en we elders in het land woonden, heb ik een paar jaar in het bestuur gezeten van een speeltuinvereniging die allerlei leuke dingen organiseerde. Mijn kinderen hebben het daar nu nóg over! Net als dat de huidige kinderen in de Vogelwijk later nog weten hoe ze op de avond van Sint Maarten met een lampionnetje door de straten liepen en snoep vergaarden. Hoe leuk zou het zijn als daar bijvoorbeeld ook weer eens een speurtocht of een vossenjacht bij komt!”

„Maar ik wil nog iets anders kwijt. Iets van algemene aard dat vaak door m'n hoofd speelt. Namelijk dat we nooit mogen vergeten dat we als bevoorrechte bewoners van deze wijk deel uitmaken van een groter geheel: stadsdeel Segbroek, de gemeente Den Haag, Nederland, enzovoorts. Dat betekent dat we ons geregeld moeten afvragen: Hoe gaat het met de wereld om ons heen en wat kunnen we daar eventueel ten goede aan bijdragen?”

Vogelwijkagenda

Donderdag
21 december

16.30 uur: Kerstborrel Vogelwijk bij Brasserie De Laer.

Zondag
24 december

19.30 uur: Kerstzangavond in de St. Albaankerk, Rietzangerlaan, met drankje en hapje na afloop.

Dinsdag
26 december

15.30 uur: pianiste Else Krijgsman speelt Schubert, Laan van Poot 298 (zie ook elders in dit blad).

Maandag
1 januari

15.30 uur: Nieuwjaarsconcert pianiste Else Krijgsman, Laan van Poot 298.

Zondag
7 januari

- 13.00 uur: Muzikale lunch bij Brasserie De Laer met optreden van het Jazzpack Trio.
- 15.00 uur: Trioconcert in kerkzaaltje Rietzangerlaan 2 (zie ook elders in dit blad).

Donderdag
11 januari

14.00 uur: Workshop fotograferen met je telefoon, clubhuis Quick.

Maandag
15 januari

10.30 – 12.00 uur: Vogelwijk-koffieochtend bij Houtrust Squash, Laan van Poot 18.

Woensdag
24 januari

19.30 uur: vertoning van de film *Das Leben der Anderen*, IJsvogelplein 2.

Maandag
29 januari

Vanaf 17.30 uur: Borrel en diner van de *Vogelwijk Dinerclub*. Aanmeldingen en info over de locatie bij Hedy de Munk: hmdemunk@gmail.com.

Zaterdag
30 maart

Vanaf 18.00 uur: Running Dinner Vogelwijk. Aanmelden via b.vangigch@kpnmail.nl

Gemeente koopt voormalige ziekenhuispanden Sportlaan

Door Dick van Rietschoten

De bouw van een complex woningen op het terrein van de voormalige ziekenhuizen aan de Sportlaan is een stapje dichterbij gekomen. De gemeente Den Haag heeft de opstallen van het vroegere Rode Kruisziekenhuis en Juliana Kinderziekenhuis gekocht en zal de komende tijd een bouwplan (laten) ontwikkelen.

Op 29 december draagt de huidige eigenaar, het Haga-Ziekenhuis, de gebouwen officieel aan de gemeente over.

Het voormalige Rode Kruisziekenhuis, eind jaren vijftig gebouwd naar een ontwerp van architect Julius Luthmann, verloor eind 2020 z'n ziekenhuisfunctie. Het aangrenzende Juliana Kinderziekenhuis (gebouwd in 1999) was in 2015 al leeg komen te staan. Het vroegere JKZ is sindsdien gebruikt als onderkomen voor daklozen en de begane grond van het oude RKZ deed de afgelopen jaren dienst als coronapriklocatie.

Alle leeftijdsgroepen

Tot voor kort probeerde de Raad van Bestuur van het Haga-Ziekenhuis tevergeefs een projectontwikkelaar te vinden die de panden zou willen overnemen. De gemeente was het dralend gedrag van Haga echter beu en besloot in juli om met aankoop van de panden zelf de regie over te nemen, want de woningbehoefte in Den Haag is groot en zal de komende jaren nog verder stijgen. B&W spreken zelfs van een 'strategische verwerving'.

De afgelopen jaren heeft de gemeente, als grondeigenaar, al meermalen laten weten dat het terrein van in totaal bijna 40.000 m² een woonbestemming moet krijgen. Ook de bewoners van de omliggende Vogelwijk en Bomenbuurt zien het liefst woningbouw op het vroegere ziekenhuisterrein. Tijdens twee bewonersbijeenkomsten in 2022, georganiseerd door de gemeente, werd de breed

levende wens uitgesproken om woningen te bouwen voor 'alle leeftijds- en inkomensgroepen'. Verder was er steun voor het gemeentelijk voornemen om de oorspronkelijke gevelwand aan de Sportlaanzijde uit het oogpunt van architectuurhistorie te behouden.

Tijdelijke huisvesting

Tot sloop- en bouwactiviteiten komt het voorlopig nog niet, want er zal naar verwachting nog drie à vijf jaar gemoed zijn met de planfase en allerlei bijbehorende procedures. Ook dient er in het oude Rode Kruisgebouw een omvangrijke asbestsanering plaats te vinden. Voorlopig wil de gemeente het complex inzetten als tijdelijke huisvesting, bijvoorbeeld voor vluchtelingen uit oorlogsgebieden, toegelaten asielzoekers die nog geen eigen woonplek hebben, maar ook studenten en daklozen.

Plan voor drie speelkooien bij Houtrust

Nog meer padelbanen in de wijk?

Door Mieke Hendriks en Dick van Rietschoten

Opnieuw staat in de wijk het fenomeen ‘padelbanen’ ter discussie. Bij het atletiekterrein aan de Laan van Poot staan al twee ‘kooien’ waarin de steeds populairder wordende racketsport wordt bedreven. Omwonenden zijn daar vanwege de geluidsoverlast niet blij mee. Nu is er een plan om ook in tennispark Houtrust enkele padelbanen neer te zetten. Buurtbewoners tekenden bij de gemeente protest aan tegen de hiervoor verleende vergunning, maar zij vingen bot bij de Adviescommissie Bezwaarschriften.

Het tennispark diende vorig jaar september bij de gemeente een verzoek in voor het plaatsen van drie outdoor padelbanen. (De sport padel wordt uitgesproken als *pa-dèl*, dus met de klemtoon op ‘del’). De nieuwe banen zouden op de plaats moeten komen van de huidige beachvolleybalvelden. Gezien het geldende bestemmingsplan, dat een deel van het Houtrustgebied voor sportdoeleinden bestem-

pelt, verleende de gemeente in mei j.l. hiervoor een omgevingsvergunning. Omwonenden, die vrezen voor hun rust, tekenden hiertegen bezwaar aan.

Hoorzitting

Op 10 oktober vond in het stadhuis aan het Spui een hoorzitting plaats, waarbij Marianne van Baaren, bewoonster van het flatcomplex

aan het Tjalie Robinsonduin, namens zo'n 70 omwonenden van tennispark Houtrust het woord voerde tegenover de Adviescommissie Bezwaarschriften. Zij benadrukte vooral de overlast die de padelspelers teweeg brengen (het voortdurende 'geplok' van de bal tegen de glazen wanden) en de hinder van de verlichting, want er zullen ook vier lichtmasten worden geplaatst. Volgens de omwonenden zou het lawaai niet alleen voor de mens hinderlijk zijn, maar ook voor de fauna in de aangrenzende Bosjes van Poot.

Voortbestaan tennisvereniging

Tijdens de hoorzitting betoogde de voorzitter van Tennispark Houtrust dat de wens om padelbanen te bouwen ondersteund wordt door het merendeel van de leden van de tennisvereniging en dat de vestiging van de banen belangrijk is voor het voortbestaan van de vereniging. Er wordt gedacht over maatregelen zoals het aanbrengen van een halve overkapping (met zonnepanelen), het gebruik van geluidsabsorberend materiaal en beperking van de speeltijd, bijvoorbeeld van 09.00 tot 19.00 uur. Veel hangt ook af van de uitkomsten van de geluidsrapporten en natuurlijk van de kosten. De lichtmasten leveren volgens de voorzitter geen problemen op aangezien ze LED-verlichting hebben en lager dan de huidige masten zullen zijn.

Een vertegenwoordigster van de gemeente maakte vervolgens duidelijk dat de bestemming 'sport' in principe betekent dat padel is toegestaan en dat de omgevingsvergunning dus terecht is verleend. De effecten van geluid en licht en het element van natuurbescherming speelden bij dit besluit geen rol. Om daadwerkelijk padel te kunnen gaan spelen zijn er nog aparte vergunningen nodig voor geluid, licht en natuur.

Ongegrond

Een maand na de hoorzitting kregen de bezaarmakers bericht dat de Adviescommissie

hun protest tegen de vergunning ongegrond had verklaard omdat er juridisch gezien geen weigeringsgronden waren. De gemeente heeft dit advies overgenomen.

De Adviescommissie bleek uitsluitend te hebben gekeken naar het bestemmingsplan. Padel is een sport vergelijkbaar met tennis, de bouwplannen passen in het bestemmingsplan en voldoen aan de regels. De gemeente handelt dus in lijn met het bestemmingsplan en daar is geen speld tussen te krijgen. De geluids- en lichtoverlast voor de omwonenden en de natuur zijn in de beoordeling niet meegenomen, noch de onlangs in de gemeenteraad aangenomen motie die B&W oproept specifieke eisen aan de bouw van padelbanen te stellen in verband met de overlast voor mens en dier. Bovendien ging de Adviescommissie voorbij aan de recent vastgestelde norm van de Nederlandse Stichting Geluidshinder dat padelbanen op minimaal 100 meter van woningen moeten liggen.

Omgevingsdienst Haaglanden

Voor de akoestische gevolgen en de impact op de natuur geldt zoals hiervoor al vermeld een apart traject. De Omgevingsdienst Haaglanden (ODH) onderzoekt of een milieu- (geluid) en natuurvergunning kan worden verleend.

Marianne van Baaren en Teddie Muffels, die de protesterende omwonenden van Tennispark Houtrust vertegenwoordigen, zijn zeer teleurgesteld over de uitspraak van de Adviescommissie. „Op zich hebben we niets tegen padel, maar wel tegen de geluidsoverlast daarvan”, zegt Marianne. Het was begin december nog niet bekend hoe de beoordeling van het geluid en de impact op de natuur door de Omgevingsdienst Haaglanden uitvalt. „Maar we houden ons hart vast,” aldus Marianne. „We vrezen dat het uitdraait op beperking van de speeltijd, dus bijvoorbeeld de banen openen om negen uur in de ochtend en niet meer spelen na zeven uur 's avonds. Maar dan heb je overdag toch wel tien uur lang het plok-plokgeluid.”

Steun van de wijkvereniging

De twee vrouwen willen graag een actieve steunende rol van de wijkvereniging. „Omwonenden van de banen bij padelclub Dunamar langs de atletiekbaan hebben in 2021 het bestuur van de wijkvereniging gevraagd om steun voor het tegengaan van de overlast, maar tot nu toe heeft het bestuur zich in deze kwestie neutraal opgesteld. Nu er opnieuw pa-

delbanen in de wijk lijken te komen, zou het goed zijn als het bestuur die neutrale opstelling herziet en meedenkt over oplossingen”, zegt ze. „Een van die oplossingen kan zijn dat er indoor-padelbanen komen. Dat vergt een wat grotere investering, maar gezien de populariteit van de padelsport zal die binnen een aantal jaren zijn terugverdiend.”

Tekst en uitleg over botanische prenten in Westlands Museum

kort haar levensverhaal. Ze begon pas op haar vijftigste met het gedetailleerd tekenen en schilderen van planten en bloemen. Vóór die tijd was ze mode-ontwerpster. Door een allergie voor olie verf legde ze zich na enige tijd uitsluitend nog toe op aquarelleren. Tijdens het creatieve proces gebruikt Anita weinig water, zodat ze scherpe lijnen kan neerzetten. Ook vertelde ze dat zij om wit sprekender te doen lijken er een beetje blauw doorheen doet, een trucje dat onze (groot)moeders ook al hanteerden: zij deden immers blauwsel door de witte was.

Op 15 november bracht een flinke groep wijkbewoners een bezoek aan het Westlands Museum in Honselersdijk. De excursie, georganiseerd door de Activiteitencommissie, had als hoofddoel een rondleiding langs de daar tentoongestelde werken van botanisch kunstenares (en Vogelwijkbewoonster) Anita Walsmit-Sachs. De rondleiding, voorafgegaan door een algemene inleiding, werd verzorgd door de kunstenares zelf. Zij vertelde in het

De expositie van Anita's werk is nog tot 7 januari te zien. Het Westlands Museum is overigens een bijzonder interessant museum met veel aandacht voor de geschiedenis van de streek, een leuk winkeltje en een mooie historische tuin. Adres: Middel Broekweg 154, Honselersdijk. Zie www.westlandsmuseum.nl

Drukke dierenarts heeft z'n hart verpand aan Big Tree Nursery

Dokter Bob steunt onderwijs in Gambia

Door Sjaak Blom

Wie is toch die man die een paar keer per week met honden in zee zwemt, het hele jaar door? In het kort: hij runt al 35 jaar een bloeiende huisdierenpraktijk, woont in het oudste deel van de Laan van Poot en houdt met een stichting al tien jaar een kleuterschool in het West-Afrikaanse Gambia overeind. Zijn naam is kort en krachtig: Bob Breuk.

Al vanaf zijn kleutertijd had Bob één levensdoel helder voor ogen: dierenarts worden. Na zijn studie diergeneeskunde in Utrecht – hij was er meermalen voor uitgeloot, maar de aanhouder won - draaide hij vijf jaar mee in een praktijk in Amsterdam. De wens om een eigen praktijk te beginnen, dreef de jonge Bob met z'n gezin naar Den Haag. Hoewel hij in Amsterdam was geboren en in Purmerend opgroeide, was Den Haag voor hem nooit ver weg. Zijn moeder kwam er vandaan. Aan de Ieplaan nam hij een

bestaande huisdierenpraktijk over. Een forse investering. „Het was een groot herenhuis. We woonden boven en beneden was de praktijk.”

Hard werken

De inmiddels 68-jarige Bob doet het met 40 uur in de week nu wat rustiger aan, maar in de beginfase was het hard werken. „Iedere dag weer was je 24 uur dierenarts, zeven dagen in de week”, vat hij samen. „Ik moest de praktijk weer een beetje opbouwen. Alle diensten

deed ik in m'n eentje, ook 's nachts en in de weekends, want een dier houdt zich niet aan kantoortijden." Honden en katten, konijnen, slangen en papegaaien, kikkers en andere koudbloedigen, alle soorten dieren kreeg hij op zijn spreekuur.

Inmiddels is de praktijk verhuisd naar het eind van de Beeklaan, onderin het hoge flatgebouw aan het Verversingskanaal. Daar heeft *Breuk en Van Doorne Dierenartsen* de beschikking over 200 m² praktijkruimte. „We werken er nu met vier dierenartsen. en een flinke groep paraverterinaire medewerkers, maar desondanks kunnen we de drukte nauwelijks aan. We hebben zelfs een tijdelijke stop voor nieuwe klanten in moeten stellen”, aldus Bob, die de aandelen van de praktijk onlangs aan collega's heeft overgedaan. De diensten worden tegenwoordig gelukkig gedeeld met andere zelfstandige praktijken in de dierenartsenkring Den Haag.

Grotere spelers

„De dierenartsenpraktijk is de laatste jaren speelbal geworden van grotere spelers”, zegt Bob. „Daar zitten forse investeerders achter die geld willen verdienen en dan zie je daar vaak onverantwoorde dure onderzoeken en ingrepen. Ze proberen ook een monopoliepositie in te nemen.” Met lede ogen ziet Bob hoe dat soort ketens over de rug van dierenliefhebbers veel geld verdienen. „Ik moet baasjes er geregeld van overtuigen om bepaalde onderzoeken of ingrepen niet meer te laten doen.”

„Een huisdier betekent vaak veel voor mensen en ik ken de baasjes. In onze praktijk bouw je een band op met hen en dan kun je ze ook passend adviseren als er iets aan de hand is met hun troeteldier.” In de coronatijd zijn er veel huisdieren bij gekomen, maar mensen realiseerden zich niet altijd hoeveel zorg daaraan moet worden besteed. Je moet huisdieren eigenaren wel eens bij de hand nemen om ze goed te kunnen adviseren. Mijn dochter zegt wel eens dat de dierenarts meer psycholoog is geworden. Zij is dat vak, psychologie dus, ook gaan studeren.”

Gambia

Bobs project in Gambia, *The Big Tree Nursery*, is vijftien jaar geleden ontstaan tijdens een vakantie in dat land. „We passeerden een schooltje dat die naam eigenlijk niet mocht dragen. Twee vrijwilligers deden hun best om een groep kinderen iets bij te brengen”. Gambia is een klein land aan de westkust van Afrika, het heeft een tropisch klimaat en een derde van de jonge bevolking leeft onder de armoedegrens. Het politieke klimaat is redelijk overzichtelijk. Na jaren van dictatuur is er inmiddels een democratie opgebouwd. Het land kent nauwelijks kostbare delfstoffen, zodat het niet, zoals buurlanden in de regio, ten prooi is gevallen aan onderlinge twist of burgeroorlog. Het onderwijs in het land komt maar moeizaam op gang en is sterk afhankelijk van particulier initiatief. Stichtingen als die van Breuk maken echt het verschil, zeker op het platteland, en zeker voor meisjes.

Bob bouwde via zijn kennis op het gebied van dierenwelzijn contacten op met de plaatselijke bevolking. Ondersteuning kon niet uitblijven. Samen met vrienden Andries Bartels en Jos Sierhuis riep hij de Stichting *HELP Gambian Children* in het leven. HELP is tevens een afkorting van *Haags Early Learning Project*, want het gaat hier om een zogeheten *nursery*, een school voor kinderen van drie tot en met zes jaar. De Gambiaanse leerkrachten konden een opleiding volgen en er kon een schooltje met drie lokalen worden gebouwd. Er kwam een be-

nefiet in het ADO-stadion en scholengemeenschap Dalton Den Haag riep een jaarlijkse sponsorloop voor het project in het leven.

Nieuwe school

„Veel cliënten van onze praktijk deden ter gelegenheid van mijn 25-jarig jubileum als die-renarts een duit in het zakje, maar ook bure-n en andere bekenden steunden het project. Uiteindelijk kon de nieuwe school in maart 2013 worden geopend”, vertelt Bob, die onlangs ook enkele kleinkinderen mee naar Gambia nam. „Het beheer is in handen van een plaatselijk managementteam en de exploitatie is voor rekening van de stichting. De school is de afgelopen jaren uitgebouwd en er is water, een toiletvoorziening en een EHBO-post. Ook wordt een aantal kinderen ondersteund om te kunnen doorleren. Er zijn bovendien plannen om het onderwijskundig concept nog verder te ontwikkelen.”

De stichting kan nog wel wat extra donateurs gebruiken, zegt Bob. Onderwijs aan een kind kost 3 euro per maand, dus voor 36 euro kan

een kind een heel schooljaar volmaken. Een onderwijzer of onderwijzeres verdient 60 euro per maand. „Iedere gift wordt besteed aan het onderwijs en er blijft niets aan de strijkstok hangen. Het geld gaat rechtstreeks naar de school.”

En hoe zit het nu met dat zeezwemmen, dat Bob niet alleen in het lauwe oceaanwater bij Gambia, maar ook in de aanzienlijk frissere Noordzee beoefent? „Dat gaat het hele jaar door, een keer of vier in de week,” zegt hij. Wandelaars vragen zich volgens hem wel eens af of zijn honden dat wel aankunnen. Maar een enkeling heeft meer zorg om baasje Bob, want dokter Bob kan niet ziek worden. Dan komen de dierenliefhebbers in de knel. Ze kunnen hem nog lang niet missen.

Giften voor het Gambia-project zijn welkom:

IBAN: NL32 FVLB 0227308174

(ANBI erkend)

t.n.v. Stichting HELP Gambian Children

Website: www.helpgambianchildren.nl

Facebook: HELP.Gambianchildren

De *BB-garage* aan de Laan van Poot, een wonderlijke overbuur

Maarten de Smit, biochemicus aan de Universiteit Leiden, woont al zijn hele leven - sinds 1961 - aan het begin van de Laan van Poot. Zijn huis staat schuin tegenover de in oorlogstijd gebouwde Duitse garage die later werd gebruikt als opslagplaats voor de organisatie BB (Bescherming Bevolking) en later voor toneelgroep De Appel. De afgelopen jaren hebben diverse experimentele theatergroepen er voorstellingen gegeven. In bijgaand verhaal beschrijft Maarten zijn herinneringen aan de loods, die waarschijnlijk eind 2024 leeg komt te staan en waarvan het uiteindelijke lot nog onzeker is.

Door Maarten de Smit

Hoorden we het goed? Jawel, een donderend gerommel drong ons huis binnen. Wat was het deze keer? Was het onweer of waren het de schuifdeuren van de garage? Kregen we de bliksem te zien of de vrachtwagens van de BB? Sinds mijn geboorte in 1961 vormde de BB-garage, nu beter bekend als de (voormalige) Appelloods, de linker afscheiding van mijn

vertrouwde wereldje aan de Laan van Poot. Voorbij de garage was de Boze Buitenwereld. Daar woonden de Vervelende Jongens, die 'padluis!' naar je riepen als je in je scouting-uniformpje naar het troephuis liep van scoutinggroep *Be Pals*, toen nog gevestigd in de Bosjes van Poot aan de rand van de Nieboerweg.

Imposante gevaartes

De loods, in de oorlog door de bezetter onder de naam *Widerstandsnest* 325 gebouwd als onderdeel van de Atlantikwall, stond tijdens mijn kindertijd bekend als de 'BB-garage'. De BB (Bescherming Bevolking) was na de oorlog opgericht om eventuele rampen te bestrijden. De organisatie draaide voornamelijk op vrijwilligers en vervangend dienstplichtigen.

Mijn broertje en ik waren niet het soort kinderen dat grote mensen lastig viel om te vragen wat ze daar in die garage precies aan het doen waren, maar als we hoorden dat de enorme schuifdeuren van het bouwwerk opengerold werden, stonden wij met onze neuzen tegen de ruiten van onze woonkamer gedrukt, want dan werden de vrachtwagens 'uitgelaten'. Vier imposante duister grijsbruine gevaartes met op de voorkant de letters A, B, C en D stelden zich dan op het voorterrein op en vertrokken ronkend in kolonne langs ons huis richting Houtrust. Mijn vader had ze ooit de 'dikke vette schildpadauto's' gedoopt en dat was hoe ze voor ons altijd zijn blijven heten.

Bluswaterpompen

Maar er waren ook nog vier andere voertuigen, kleiner en minder imposant maar in dezelfde kleur. In grote letters stond het drieletterwoord DAF op hun neus. Zij kwamen uit het achterste deel van de garage en waren een beetje zielig, vonden mijn broertje en ik, want zij werden veel minder vaak uitgelaten. Maar ze hadden wel iets bijzonders: elk had een ingewikkeld ogend machientje op twee wielen achter zich aan hobbelen. Diezelfde machientjes hoorden we vaak op zaterdag, als we terugkwamen van de markt, bij het achtereind van de garage sputteren en knetteren. Mijn vader noemde ze aggregaten, maar voor ons was het simpelweg het vertrouwde geluid van de zaterdagochtend. Pas onlangs ontdekte ik ze op internet in een filmpje over de BB: het waren pompen om bluswater uit vijvers en grachten op te pompen. De DAF-voertuigen hadden wij

Op 4 juli 1958 traden de ouders van Maarten in het huwelijk. Ze gingen wonen in het huis van Maartens grootouders aan de Laan van Poot 124, met uitzicht op de voormalige Duitse garageloods.

nooit herkend als brandweerwagens, want die hoorden natuurlijk rood te zijn. Tegenover hun schuifdeur stond op het voorterrein van de garage een benzinepomp met een mooie Shell-schelp er bovenop. Als kind kwam mij dat heel vreemd voor: een pomp zonder benzinstation, wie zou daar nou willen gaan tanken! Overigens fungeerde de garage in de wintermaanden voor ons gezin als thermometer. Tot diep in onze middelbareschooltijd kregen we van onze moeder te horen: 'Capuchon op en handschoenen aan: het dak van de garage is wit!'

Ophelia

Toen er na drie decennia nog steeds geen grote rampen waren geweest waarbij de BB kon worden ingezet (tijdens de watersnood van 1953 speelde de BB geen rol), werd de organisatie opgeheven en werd het stil rond de garage. Wel was er enige tijd sprake van dat hij gesloopt zou gaan worden ten gunste van bejaardenwoningen. Gelukkig meldde zich echter een gegadigde in de vorm van Toneelgroep De Appel, die er een opslag- en repetitieruimte van maakte. Ter inwijding werd er al snel een toneelvoorstelling gegeven, waarbij de omwonenden uitgenodigd werden voor de première.

*'Nooit is voor mij de magie
verloren gegaan van
die wonderlijke plek aan de rand
van de Bosjes van Poot'*

Het was een wonderlijke ervaring om na meer dan een kwart eeuw voor het eerst de garage binnen te mogen stappen en daar allerlei bekende acteurs rond te zien lopen. Ik was voordien al twee keer met mijn ouders naar een voorstelling in het Appeltheater aan de Duinstraat geweest. We hadden bij ons tweede bezoek Hamlet gezien en ik was danig van de kaart geraakt over het lot van die arme Ophelia, gespeeld door Carline Brouwer, die mij voorkwam als een klasgenootje dat in de brugklas vol onbegrip ontdekt dat de andere kinderen ineens helemaal niet lief meer zijn. Toen bleek dat zij ook in de loods zou op-

treten, droomde ik ervan haar daar tegen te komen, zodat ik haar mijn bewondering kon laten blijken. Dat die gelegenheid nog zo'n dertig jaar op zich zou laten wachten kon ik niet voorzien.

Bekende Appels

Mijn ouders en ik werden trouwe Appelvrienden en het was altijd spannend om vanuit onze huiskamer bekende Appels te spotten als zij kwamen repeteren en op de stoeprand in de zon hun boterhammetjes aten. Mijn moeder sprak een keer een vrouw op straat aan omdat ze dacht dat het de thuishulp van de buurvrouw was en schaamde zich achteraf diep dat ze actrice Trins Snijders niet herkend had, die kwam repeteren voor *Moeder Courage* van Bertolt Brecht.

Korte tijd later regisseerde onze held Carol Linssen een voorstelling in de loods rond drie teksten van Samuel Beckett. Daarvoor moesten we eerst naar het Appeltheater in de Duinstraat om vandaar met een bus terug naar huis te rijden met Linssen zelf als reisgids. In de loods werd het publiek op een rijdende tribune van de ene acte naar de andere gereden. Van de oude smeersleuven voor het onderhoud van de vrachtwagens werd creatief gebruik gemaakt om een acteur wonderbaarlijk te laten verdwijnen en verschijnen, iets wat later ik later in allerlei variaties terug zou zien.

Romantisch jazzcafé

Rond de millenniumwisseling begon bij mijn ouders de aftakeling toe te slaan en ik vond mede door mijn werk vijftien jaar lang geen tijd en rust meer voor culturele activiteiten. Ik zag nog weleens een poster bij de loods hangen, maar pas nadat beide ouders waren overleden, ging ik weer om mij heen kijken of er op theatergebied nog iets moois gedaan werd in Den Haag. Verdrietig genoeg was De Appel kort daarvoor ter ziele gegaan, maar

een voorstelling over Piet Mondriaan in de loods was de ideale gelegenheid om weer eens iets te proberen. Het was een groot succes. Ik herkende mijn oude garage nauwelijks terug, want het voorste gedeelte was omgetoverd tot een romantisch jazzcafé inclusief live muziek, waar ik na de voorstelling onder het genot van een wijntje nog lang bleef napraten met mijn buurvrouw. Ik wist weer dat er in Den Haag nog steeds heel mooie dingen werden gedaan.

Broedplaats

Kort daarna diende *Bureau Dégradé* zich aan: een toneel-Appel (David Geysen) en een muziek-Appel (Carl Beukman) die van de loods een culturele broedplaats gingen maken met de nadruk op kruisbestuiving tussen verschillende vormen van podium- en beeldende kunst. Intussen zouden ze daar ook hun eigen 'extreem beeldend geluidstheater' (uitdrukking van de beoogde gelijkwaardigheid van hun beider specialismen) verder ontwikkelen. Aanvankelijk was ik nogal geïntimideerd door de macho-achtige uitingen op hun Facebookpagina en had ik grote twijfels of dat wel iets voor mij was. De kans om bij het openingsfeest alsnog Carline Brouwer te kunnen ontmoeten (inmiddels al heel lang de partner van Carl Beukman, die ze nota bene zelf ooit in de loods had leren kennen), hielp mij over de drempel heen en daar heb ik geen spijt van gehad. Dégradé bleek een heel andere wereld dan mijn Appel van destijds, maar des te spannender. Hun heftige driedubbele openingsvoorstelling eechoot nog steeds na.

Identiteit

Niet veel later liep ik op een avond enigszins schuchter de loods binnen voor een van hun culturele kruisbestuivingen. Ik had geen idee wat ik ervan moest verwachten, maar stuitte tot mijn verbijstering direct op een jongeman die gehuld in een witte labjas in de diepte van een smeersleuf zat. Omringd door diverse mij zeer bekende apparatuur deed hij daar het

DNA-experiment dat ik als docent biochemie aan de Universiteit Leiden jaarlijks met een groep scholieren uitvoerde. Hij was minstens zo verbaasd iemand boven zijn hoofd aan de omstanders in detail te horen uitleggen waar hij mee bezig was. Al gauw was ik ingeschakeld om de volgende dag aan het publiek nadere toelichting te geven bij de resultaten van het onderzoek van de man in de witte jas, die onderdeel waren van een multimediaal project rond het thema 'Identiteit'. Ik schrok wel een beetje toen Carline concludeerde: 'Nu hoor je ook bij Dégradé!', maar intimiderend waren de beide heren al lang niet meer, zeker niet nadat ik had ontdekt dat Carl als baby het buurjongetje was geweest van mijn tante, de wijkzuster van het Zeeuwse dorp Sint-Maartensdijk. In mijn familiearchief vond ik een hele serie foto's van zijn ouders en zelfs een brief van zijn moeder aan mijn vader, waarop David Geysen insinueerde dat een DNA-onderzoekje misschien geen slecht idee zou zijn.

Hel van Dante

Geleidelijk aan raakte ik betrokken bij andere activiteiten van Dégradé. Zo mocht ik David en zijn publiek met de fakkel begeleiden tijdens een poëziewandeling door de nachtelijke Bosjes van Poot, die de inleiding vormde op een heel eigen en onvergetelijke interpretatie van de Hel van Dante in de loods. Een van de smeersleuven was daarbij ingezet als de poort waardoor men de hel moest binnentreden. Dertien keer heb ik die hel gezien en nog was ik verdrietig toen het voorbij was.

Eenmaal kon ik een extra bijdrage leveren toen de danser van het gezelschap zijn sokken vergeten was en ik even naar de overkant rende om terug te komen met een gloednieuw paar. Later, onder corona, mocht ik in mijn eigen labjas het publiek ontvangen in de wachtkamer voor een duister sprookjesbos rond de thema's van ziekte en gezondheid, leven en dood. Daar ter plekke droeg ik voor

uit de eerste wetenschappelijke publicatie uit de Chinese stad Wuhan over het coronavirus, waarbij Carl mijn stem gebruikte om zijn geluidseffecten mee aan te sturen. Onder het spreken voelde ik hoe een van de overal zingende krekels in mijn broekspijp omhoog kroop.

Strandbeesten

Toen David vader werd, mocht ik maandenlang de krielkippen voeren die hij in een ren achter de loods hield, soms onder het kritisch oog van een buizerd in de grote Robinia. Gelukkig was ik niet degene die ontdekte dat een marter zich een toegang tot de ren had gegraven en er met een van de kippetjes vandoor was gegaan. Dat ik ooit de sleutel van de BB-garage uit mijn jeugd zou krijgen en daar vrijelijk in en uit zou kunnen lopen, had ik mij als kind nooit voor kunnen stellen.

Maar ook als 'gewoon' bezoeker kwam ik er regelmatig. Ik zag er onder meer een duistere tapdans, een paaldans op basis van een Griekse tragedie, een horrorverhaal geïnspireerd door de gebeeldhouwde sprinkhanen van Ingrid Rollema en intieme optredens van jeugdtheater Rabarber en verschillende amateurgezelschappen. Ook leerde ik er de strandbeesten van Theo Janssen kennen en luisterde er met groot plezier naar zijn ironisch-wetenschappelijke verhandelingen daarover. Een moment van amusante verwarring ontstond toen ik thuis op de radio precies het verhaal hoorde voordragen dat ik de volgende dag in de loods zou gaan zien als (prachtig!) poppenvoorstelling van Cézanne Tegelberg. Het bleek dat mijn draadloze luidspreker kristalhelder het signaal opving dat bedoeld was voor de koptelefoons van de bezoekers van de loods.

Sylvia & Ted

Helaas bleek de bedoelde gelijkwaardigheid van beeld en geluid op den duur lastig vol te houden en viel *Dégradé* uit elkaar. David ging met zijn lief Beaudil Elzenga (voor de ken-

ners: Loes de Haan uit GTST) verder onder de al even raadselachtige naam *House of Rat*. Onlangs was hun poëtische duovoorstelling *Sylvia & Ted* na een succesvolle rondgang door het land te zien in hun eigen loods. Daarbij werden de geluidsisolerende theaterdoeken ingewijd die dankzij gulle donaties van fans aangeschaft konden worden en die de loods van binnen een heel nieuw aanzien hebben gegeven. Gelukkig blijft de karakteristieke Duits-degelijke balkenconstructie wel zichtbaar.

Maar hoe vaak ik er inmiddels ook in- en uitgegaan ben, nooit is voor mij de magie verloren gegaan van die wonderlijke plek aan de rand van de Bosjes van Poot, die zo anders voelt dan de rest van de Vogelwijk en daar tegelijk zo onlosmakelijk mee verbonden is. Als ik nu uit mijn werkkamer naar buiten kijk, zie ik dat de straatklinkers in de Laan van Poot vervangen zijn door asfalt, de abelen door helmelbomen en de Citroën DS door een Jaguar E-PACE, maar dat de garage nog altijd de garage is. Niet gek toch, dat ik vurig wens dat dit nog lang zo blijft?

Zondag 7 januari: Muzikale lunch in De Laer met The Jazzpack trio

Ze spelen al jaren samen en met hun liefde voor jazz brengen ze een selectie van jazz standards uit het Great American Songbook. Van Latin tot Swing, van bossa nova's tot mooie ballads. Een divers repertoire. Het Jazzpack Trio treedt op zondag 7 januari voor u op tijdens een lunch bij Brasserie De Laer. Aanvang: 13.00 uur. Je krijgt voor €28,50 (incl. bijdrage muziek) een luxe viergangenlunch: twee voorgerechten, een hoofdgerecht (keuze uit 3) en een dessert.

We schuiven gezellig bij elkaar aan dus als je alleen komt is dat geen probleem.

Graag aanmelden via: activiteiten@vogelwijkdenhaag.nl met vermelding van telefoonnummer.

Beter leren fotograferen met je telefoon op 11 januari bij Quick

Er zijn nog plaatsen vrij voor deelname aan de populaire workshop 'Fotograferen met je mobiele telefoon' op donderdag 11 januari bij Quick (ingang Sav. Lohmanlaan, hoek Sportlaan, parkeren op het terrein ook mogelijk). In deze workshop krijg je tips en trucs voor het maken van de foto zoals je die bedoelt, of het nu het vastleggen van een gebeurtenis is of het maken van een fotografisch kunstwerkje.

De workshop wordt verzorgd door kunstdocent en fotograaf Susan de Kruijff. Je neemt je eigen mobiele telefoon mee (plus eventueel een oplaadsnoer).

Aanvang: 14.00 uur. Locatie: Quick, De Sav. Lohmanlaan.

Deelname € 12,50 euro exclusief drankjes.

Aanmelden via

activiteiten@vogelwijkdenhaag.nl

Mixed Media tekenworkshops van Ingrid Vente in januari en februari

Ingrid Vente, kunstenaar en fotograaf (www.arttoconnect.nl) geeft binnenkort vier workshops waarbij je leert tekenen en nog veel meer. Het is een leuke, creatieve serie waarin van alles kan gebeuren. De speelse warming up-oefeningen, de verrassende mix van materialen en het leren volgen van je intuïtie zorgen voor een boost van je creativiteit! Laat je inspireren door je omgeving!

Data: De donderdagen 11 januari, 25 januari, 8 februari, 22 februari

Tijden: 14.00 – 15.30 uur.

Locatie: Zaalte naast de St. Albaankerk, Rietzangerlaan 2.

Kosten € 60,00 voor vier middagen inclusief materialen en koffie/thee.

Aanmelden met telefoonnummer via activiteiten@vogelwijkdenhaag.nl

Nieuwe wandelgroep – er is nog plek!

Er is al een aantal aanmeldingen binnen voor de nieuwe vrijdagochtend-wandelgroep, maar er is nog plaats! Wil je meewandelen, meld je dan aan via het mailadres van de activiteitencommissie (zie voorgaan de berichten) met vermelding van je 06-nummer. Je wordt dan opgenomen in de whatsapp-wandelgroep.

Vogelwijk film/theater bezoek-app

Deze groepsapp voor liefhebbers van film en theater functioneert sinds half oktober. Inmiddels zijn er al acht wijkgoten naar Filmtheater Dakota geweest. Wil je ook aansluiten, dan kun je je naam en mobiele nummer doorgeven aan het bekende mailadres (zie hierboven). Het is geheel vrijblijvend en we hopen maandelijks een voorstel te doen om met elkaar naar een leuke voorstelling te gaan. We houden het simpel. Datum/tijd/locatie wordt bekendgemaakt in de

app. We zien elkaar bij de locatie, waar ieder zijn eigen kaartje koopt. In de pauze en na afloop kunnen we nog wat drinken en npraten.

Winterlocatie koffieochtenden

Elke 1^e en 3^e maandag van de maand van 10.30 tot een uur of 12 drinken we tot april samen koffie bij *Houtrust Squash aan het begin van de Laan van Poot*. Iedereen is welkom! Nieuwjaarsdag (maandag 1 januari) slaan we over, maar we hopen velen te zien op 15 januari, en daarna natuurlijk weer op 5 februari, enzovoorts.

Wijkborrel bij Brasserie De Laer donderdag 18 januari 16.30 uur

Elke 3^e donderdag van de maand is er bij Brasserie De Laer aan het begin van de Van Boetzelaerlaan een Vogelwijkborrel. Van 16.30 tot 18.30 uur ben je welkom. De eerstvolgende borrel is in het nieuwe jaar, op donderdag 18 januari.

Wil je na de borrel een hapje eten, dan is het handig je daarvoor aan te melden (voor 17,50 een hoofdgerecht en 24,50 een viergangen-wintermenu) o.v.v. naam, aantal personen en telefoonnummer.

Vertoning *Das Leben der Anderen* op 24 januari, 19.30 uur

De woning van Flip Petri, IJsvogelplein 2, wordt op woensdag 24 januari omgetoverd tot huisbioscoop. Vertoond wordt de indrukwekkende film *Das Leben der Anderen*, het debuut van scenarioschrijver Florian Henckel Donnersmarck uit 2006. De film was een enorm internationaal succes en won een Oscar voor de beste buitenlandse film.

Het verhaal speelt zich af in de DDR-periode. Hoofdpersonen zijn een toneelschrijver en zijn vriendin en een Stasi-lid dat hen bespioneert. Er kunnen maximaal 20 bezoekers komen. Meld u dus wel aan via activiteiten@vogelwijkenhaag.nl want vol=vol. Een kleine bijdrage voor de koffie/thee/bier wordt op prijs gesteld.

Op de tijd

De klok heeft het bij het verkeerde eind want wat is tijd, het leven lijkt een kind oeverloos lang, het einde eindeloos ver en het groot worden gaat traag

maar hoeveel sneller gaat de tijd als je minder tijd van leven hebt als in één ademtocht de zomer voorbij is kerst zonder waarschuwing vertrekt plaats maakt voor bloeiende tulpenvelden

soms zoals bij liefde zweeft de tijd en lijkt mateloos buiten bewustzijn om na het afscheid in te krimpen als een wiekslag, waarna het gemis volgt eindeloos pijnlijk van duur

tijd kruipt ook tergend langzaam voort bij een monotoon leven van koffie, thee naar lunch en bed, dagen aaneen gepunnikt waarin de klok ontwrichtend alle betekenis heeft verloren

tijd is een afspraak zoals het nieuwe jaar dat begint met 2024, 1434 of 5785 in januari, juli of oktober toch is het niet de tijd die telt, maar het zijn de momenten die je beleeft

Olga Millenaar

Binnenhuisarchitect Estelle van Beijnum: 'Niet massaal aan de zwarte stalen deuren en pvc-visgraatvloer'

Door Anja Knoope

„Kleine aanpassingen in het interieur van je huis kunnen grote effecten hebben”. Het is een van de praktische levenswijsheden van binnenhuisarchitect Estelle van Beijnum. En zij kan het weten, want vanuit haar woning in de Kwikstaartlaan bestiert zij haar bedrijf *Club l'Interieur*. Sinds twee-en-een-half jaar woont Estelle (31) op deze mooie plek in de wijk met haar gezin: vriend Harold van der Bel en zontje George van 1 jaar.

Bij binnenkomst in haar huis valt meteen de prachtige grote woonruimte met open keuken op, waarin de basis heel licht gehouden is. De markante marmeren aanrechtbladen en het vrijstaande eiland geven deze keuken een voorname uitstraling. Als ze later bij een kop thee vertelt dat ze

vijf jaar bij Jan des Bouvrie in Naarden heeft gewerkt, wordt duidelijk dat haar signatuur onder meer daar gevormd is.

Estelle is geboren en opgegroeid in Loosduinen. Ze studeerde interieurarchitectuur in Deventer en werkte daarna in het Gooi: eerst bij Jan des Bouvrie en daarna drie jaar bij

Architectenbureau Kabaz, onder leiding van Bertram Beerbaum. „Kabaz heeft een heel andere signatuur dan de studio van Jan des Bouvrie” zegt ze. „Waar we bij Jan ruimte en licht maakten voor kunst, design en geoorloofde leegtes, creëert Kabaz warme, vaak wat zwaardere en donkerdere interieurs. We werkten daar met heel veel natuursteen, wat we combineerden met veel verschillende materialen in één ruimte. Een totaal andere visie dan die van Jan.”

Projecten door het hele land

Al die tijd is Estelle in Den Haag blijven wonen waar ze haar familie en vrienden heeft. Vijf jaar geleden, toen ze in de Abrikozenstraat in de Vruchtenbuurt woonde, leerde ze Harold kennen, die opgegroeid is in de Kramsvogellaan. Tijdens een etentje zijn ze door vrienden aan elkaar gekoppeld. Voordat ze neerstreken in de Kwikstaartlaan, woonden ze twee jaar samen in het Statenkwartier.

De coronatijd deed Estelle besluiten een eigen bedrijf te beginnen. „Het past bij mij om dingen uit te proberen. Zonder uitgewerkt businessplan ben ik zomaar begonnen.” Enthousiast vertelt ze dat ze inmiddels projecten door het hele land heeft, zowel op het gebied van nieuwbouw als verbouw.

„Ik focus me voornamelijk op projecten waar we het totale traject kunnen oppakken vanaf de eerste plattegronden, de aanleg van elektra en verlichting en de keuzes voor het vaste meubelwerk, de stoffering en het losse interieur. Opdrachten komen vaak tot stand door mond-op-mondreclame. Ik werk meestal met dezelfde bouwkundige bureaus, leveranciers en terugkerende klanten in het hogere segment voor zowel particulieren als kantoren. Op dit moment ben ik onder andere bezig met het nieuwe hoofdkantoor voor het Nederlandse kindermerk *Little Dutch*. Dat beslaat twee vrijstaande villa's in het midden van het land. We focussen hier op kleuren, materialen, stoffering en los en vast meubilair.”

Werkwijze

„De basis moet goed zijn”, zegt Estelle als ze haar werkwijze uit de doeken doet. „Dat betekent dat de indeling van het huis moet kloppen met het gebruik door de bewoner. Een functionele plattegrond is altijd het uitgangspunt. Daarnaast focus ik me op veel daglicht en zichtlijnen. Mijn lichte interieurs typeren zich door het gebruik van verschillende texturen en structuren, *ton sur ton*, in combinatie met natuurlijke materialen. Ik werk graag met materialen als natuursteen en hout, dat geeft karakter aan het huis. Daarnaast vind ik het belangrijk dat in de eerste indeling al wordt nagedacht over kunst en belangrijke persoonlijke objecten die een plek moeten krijgen. Alleen op die manier creëer je een totaalplan dat kloppend gaat voelen.”

„Eerst neem ik ruim de tijd voor een gesprek. Aftasten of er een match is. Ik vraag mensen hoe ze hun ruimten gebruiken. Is bijvoorbeeld de ruimte waar de tv staat gericht op tv of meer op praten met elkaar? En hoe kun je de ruimtelijke verhoudingen het best in de plattegrond verwerken?” Als voorbeeld noemt Estelle haar eigen huis. Hier zijn de keuken en eetruimte belangrijk om met elkaar te praten, familie en vrienden te ontvangen en te koken. „Dat zijn plekken om echt samen te zijn. De woonkamer is gericht op de tv. Daar zitten we alleen met z'n tweeën en nooit met bezoek. Dat is onze manier van leven op de begane grond, maar dat kan voor anderen natuurlijk anders zijn.”

Sijzenlaan

Er zijn vaak verschillende opties, die ze met de klanten bespreekt: „Alles eruit en opnieuw beginnen met indelen? Of de indeling houden en aanpassingen doen? Het is allemaal mogelijk.” Ze beschrijft een recente opdracht in een huis aan de Sijzenlaan, een ontwerp van architect Kropholler. „Er was jarenlang niets aan gedaan. In overleg met mij hebben de nieuwe bewoners ervoor gekozen de basisindeling en historische details te respecteren en te behouden.

Vervolgens is daar zonder al te veel slopen een geheel nieuwe inrichting tot stand gekomen.” Estelle heeft ook klanten die al jaren het idee hebben dat hun ruimte niet helemaal klopt. Soms hebben ze bijvoorbeeld een druk behang en veel persoonlijke spullen gecombineerd die daardoor niet tot hun recht komen. „Ik help dan kiezen voor een rustige basis en help te kiezen wat waar wordt geplaatst. Kleine spullen klusteren in een maatwerkkast kan bijvoorbeeld in een interieur voor veel rust zorgen. Dingen die emotionele waarde hebben op een mooie plek neerzetten en die perfect uitlichten zorgen voor een compleet geheel. Het is steeds een combinatie van eigen inbreng van de bewoners en mijn ideeën. De combinatie maakt het leuk en - heel belangrijk: persoonlijk.”

Gemiste kans

„Mensen beginnen vaak zelf met tekenen en ontwerpen en merken dan als de aannemer al begonnen is dat het toch niet helemaal klopt. Het is beter om eerst de stap te zetten naar de binnenhuisarchitect. Kleine aanpassingen kunnen grote effecten hebben. Je kunt altijd kijken wat je met de adviezen doet. Het is een gemiste kans als je er zelf niet uitkomt. Men kan trouwens ook voor één etage of voor één bepaalde kamer advies vragen. Dat hoeft niet zo duur te zijn. Als je bij voorbeeld de trap niet meer op kunt en je wilt toch in je huis blijven wonen, dan kun je advies vragen om een douche en slaapruipe op de benedenetage te maken. Ook is het mogelijk de bovenetage dan zo in te delen dat daar een pantry is voor als de kinderen logeren.”

Volg niet klakkeloos trends

Aansluitend geeft Estelle nog een extra advies: „Probeer weg te blijven van trends, zoals combinaties van pvc-visgraatvloeren en zwarte stalen deuren. Die zie je doorgaans op Pinterest of Instagram en woonprogramma's op tv en dan word je daardoor gevoed, terwijl er zo veel méér is. Wat vind je zelf mooi? Wat is voor jou

belangrijk? Het is mijn uitdaging om dát bij mensen naar boven te halen. Dat is meestal anders dan wat je ziet in woonbladen. We zorgen er dan samen voor dat de basis kloppend is. Als die basis in orde en tijdloos is, kun je daar na een paar jaar best een andere bank in neerzetten. Los meubilair kun je prima op zijn tijd vervangen.”

Estelle weet dat mensen het vaak spannend vinden om advies te vragen omdat het veel geld kost en ze bang zijn dat ze met iets weggestuurd worden dat hun smaak niet is. „Goed luisteren naar de eigen smaak van de bewoners is dus de start om samen iets moois te maken.”

Bij het weggaan valt de hoge uitgebroken hal op. Er is een vide met verlichting gecreëerd op de plek van de oude badkamer boven, waardoor de hal ruimer en lichter is. Inderdaad: er kan verrassend veel als Estelle meedenkt.

Website: www.clubl-interieur.com

Voor Sint Maarten hield de regen op

Menig wijkbewoner met jonge kinderen keek in de tweede week van november met bezorgd gezicht naar de weersvoorspellingen. Er viel al vele dagen regen uit de lucht en de lagedrukgebieden wisten van geen wijken. De elfde van de elfde dreigde uit te draaien op een natte viering van Sint Maarten. Maar toen de bewuste zaterdag eenmaal was aangebroken, stopte de regen in de namiddag als bij toverslag. Zelfs de wind zakte af. Onverwacht gunstige weersomstandigheden voor de honderden kinderen (en ouders) die tegen zessen met lampionnen getooid de straat op gingen om hun traditionele Sint-Maartenstocht door de wijk te ondernemen. Alvorens ze bij de huizen met een kaars voor het raam zingend een handje snoepgoed gingen verzamelen, verorberden de jongedames en -heren samen met hun begeleiders een verrukkelijke oliebol (met hoge rozijndichtheid!), die zoals altijd was vervaardigd door bakkerij Driessen en op drie plekken in de wijk door vrijwilligers werd uitgedeeld. Onder de vele kinderen die met hun lichtbronnen de donkere lanen doorkruisten waren er dit jaar opvallend veel van buitenlandse komaf. Ze bleken niet alleen afkomstig van expatgezinnen uit de Vogelwijk, maar ook uit andere Haagse dreven. Waarschijnlijk had op de nabije Europese school en wellicht ook de International School of The Hague de mare de ronde gedaan dat je nergens zo leuk Sint Maarten kunt vieren als in de Vogelwijk.

Ik heb een lichtje in mijn hand
wat de hele avond brandt
kom ik hier, kom ik daar
zo krijg ik heel wat bij elkaar

Als mijn licht is uitgegaan
is het met de pret gedaan
ik ga naar huis, door de kou
dag meneer en dag mevrouw

KortOm

Korte berichten en aankondiging van evenementen in de buurt

Kerstzangavond op 24 december in St Albaankerk Rietzangerlaan

Op kerstavond, zondag 24 december, worden bewoners van de Vogelwijk uitgenodigd te komen zingen in de sfeervol verlichte Vrij-Katholieke Kerk Sint Albaan aan de Rietzangerlaan 2a. *Aanvang 19.30 uur.* Onder het motto 'Nergens klinkt kerstmuziek zo mooi als in de Vogelwijk' worden de aanwezigen uitgenodigd kerstliederen mee te zingen, onder instrumentale begeleiding, en te luisteren naar solisten. Jong en oud zijn welkom. De Vrij-Katholieke Kerkgemeente biedt dit kerstconcert aan in verband met het eeuwfeest dat dit jaar wordt gevierd. Om echter de hoge stookkosten in de kerk gedurende de avonduren te financieren wordt aan de uitgang een vrijwillige gift van de bezoekers gevraagd. Na afloop wordt buiten een hapje en drankje geserveerd. Ook voor kinderen is er een traktatie.

Trioconcert op 7 januari

In de koffiekamer links naast de St. Albaankerk (Rietzangerlaan 2) is op zondag 7 januari vanaf 15.00 uur een concert te beluisteren van het trio Jürgen Rodemeier (viool), Lydia Schaap (zang) en Erik Huele (piano). Op het programma staan liederen van Hildegard von Bingen en werken van, Arvo Pärt, Satie, Bach & Huele. Entree: €0. Wel graag reserveren via annette@uelenspieghel.nl of 06-54948310

Kerst- en nieuwjaarsconcert van pianiste Else Krijgsman

Op 2de kerstdag (dinsdag 26 december) en de komende nieuwjaarsdag om 15.30 uur klinken er voor de 20ste keer Schubertiades van pianiste Else Krijgsman in haar Concertsalon aan de Laan van Poot 298. „Ik ben op mijn 92ste nog altijd goed in vorm en dat ervaar ik als een zegen!”, zegt Else, „dus ik heb er zin in!” Tijdens haar piano-matinees vertelt Else tus-

sendoor over de stukken die ze speelt. Na afloop biedt ze haar bezoekers een glas wijn aan. De huiskamerconcerten, die een ontspannen muzikaal afscheid van de kerstdagen bieden of een sprankelend begin van het nieuwe jaar, kosten 12 euro p.p. Dat bedrag doneert Else aan *Artsen zonder Grenzen*. Wie een concert wil bijwonen, dient zich wel van tevoren op te geven via het mailadres krijgsman.else@gmail.com of telefoon (070) 3230958.

Op 30 maart is er weer een Vogelwijk Running Dinner

Op zaterdag 30 maart 2024, bij de overgang van winter- naar zomertijd, organiseren Karen Sjouke en Bernadette van Gigch wederom een *Running Dinner* in de wijk. Hét recept voor verrassende ontmoetingen. Wil je alvast verzekerd zijn van deelname? Stuur dan een mail naar Bernadette van Gigch Bernadette Van Gigch [bvvangigch@kpnmail.nl](mailto:bvangigch@kpnmail.nl)

Bij een Running Dinner genieten de deelnemers op drie verschillende adressen in de wijk van eten en drinken. Iedere deelnemer – in de praktijk doorgaans een deelnemerskoppel – krijgt de ‘opdracht’ tot het maken van hetzij een voorgerecht, hetzij een hoofdgerecht of dessert. Deze gang wordt in eigen huis genuttigd, waarbij je als gastheer/vrouw optreedt voor nog vier anderen. Het evenement begint altijd met een gezamenlijke borrel op een nader te bepalen locatie. Van hieruit vertrekt ieder naar zijn/haar voorgerecht-adres en vervolgens naar de adressen waar de andere gangen klaarstaan. Je bent dus één keer zelf gastheer- en/of vrouw en twee keer te gast bij anderen. Zo ontmoet je steeds andere tafelenoten, telkens in een andere setting.

Heb je er (weer) zin in? Stuur alvast een mail. Als je voor de eerste keer meedoet, mail dan ook je adres en telefoonnummer.

Attractieve groene speelpleinen aan weerszijden van de Heldringschool

In een razendsnel tempo zijn in november de twee speelplaatsen van de O.G. Heldringschool op fraaie wijze ‘vergroend’. Menig wijkbewoner die zich op de verkiezingsdag van 22 november naar het stembureau in de school begaf, kon de gereedgekomen transformatie aan de kant van het Fazantplein al bewonderen. Op de grotere speelplaats aan het IJsvogelplein waren de mensen van het gespecialiseerde ontwerp- en uitvoeringsbedrijf *Schooltuinen.nl* op dat moment nog druk bezig. De grijze betonnen woestijn maakte ook daar plaats voor een speelse groene oase met volop ruimte voor spel en beweging. De nieuwe schoolpleinen zijn klimaatbestendig en verbeteren de biodiversiteit rondom de school.

Op een groen schoolplein komen kinderen dagelijks in aanraking met natuur. Dat draagt positief bij aan hun psychosociale, cognitieve en motorische ontwikkeling. Na het spelen in een groene omgeving zijn de kinderen over het algemeen rustiger en presteren beter in de klas. De pleinen bieden nu diverse zones waardoor er meer activiteiten kunnen plaatsvinden, tijdens de pauzes maar ook na school. Ook zijn meerdere kleine podia gecreëerd waar buitenlessen kunnen plaatsvinden.

Wijkfunctie

De groene schoolpleinrenovatie, die tot stand kwam dankzij de stimulerende pleidooien van directeur André Hogervorst bij het schoolbestuur, is voor 90% op eigen kracht gefinancierd. De gemeente Den Haag nam echter het afvoeren van zo’n 1500 m² stoeptegels voor haar rekening en doneerde bovendien tien bomen en enkele mooie speeltoestellen. Het onderwijsteam van de school, de leerlingen en Pauwenlaanbewoonster Hendrina Geerken, die het project begeleidde en coördineerde, zijn uitermate trots op de nieuwe groene oase in de wijk.

„De twee speelplaatsen hebben niet alleen een schoolfunctie maar ook een wijkfunctie”, zegt Hendrina. „Al sinds jaar en dag worden ze veelvuldig buiten schooltijd door kinderen gebruikt, om er te spelen, te voetballen of te hangen. Laten we er met z’n allen voor zorgen dat de pleinen vele generaties kinderen plezier kunnen blijven geven door zuinig te zijn op alle attracties en materialen.”

Na de kerstvakantie, begin januari, zullen de pleinen officieel in gebruik worden genomen.

Mobiliteit in Vogelwijk verduurzaamt

Door Erwin Mulders

Met interesse probeert Vogelwijk Energie(k) de snelle trends en ontwikkelingen naar duurzame mobiliteit in de wijk bij te houden. Het aantal elektrische auto's in de wijk neemt snel toe. Het gaat vooral om privéauto's, maar ook de hoeveelheid (elektrische) deelauto's groeit. Voor de duurzaamheid is dat een positieve ontwikkeling. Een elektrische auto is over de levensduur gemeten aanzienlijk schoner dan een auto op fossiele brandstoffen: minder broeikasgassen en minder luchtvervuiling, ook als je de milieubelasting van het accupakket en de productie meetelt. In het algemeen geldt: minder en lichtere auto's zorgen voor een kleinere ecologische voetafdruk.

STOMP

Vogelwijk Energie(k) faciliteert schonere auto's in de wijk, naast het verduurzamen van elektriciteit en warmte. Dat biedt natuurlijk ook voordelen voor de leefbaarheid: minder 'blik' op straat biedt meer ruimte voor spelende kinderen en fietsers. Wethouder Arjen Kapteijns hanteert in de mobiliteitsstrategie voor Den Haag het zogeheten STOMP-principe: **S**tappen (wandelen), **T**rappen (fietsen), **O**penbaar vervoer, **M**obiliteit als dienst (deelmobiliteit) en als laatste: **P**rivéauto's. Dit betekent dat de voetgangers, fietsers en OV in het beleid prioriteit krijgen boven de deelauto en de privéauto.

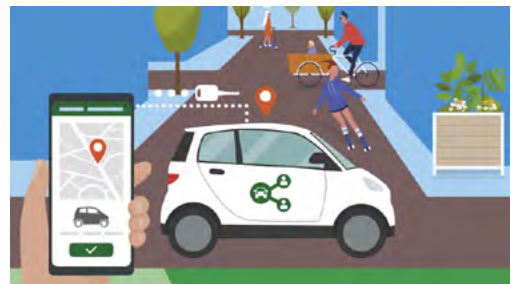
Deelauto's

De gemiddelde auto staat 23 uur per dag stil, dus dat biedt kansen voor het delen van auto's. Schrijver dezes ruilde enkele jaren geleden de kampeerbus in voor de deelauto. Volgens kennisplatform CROW heeft Den Haag na Amsterdam, Utrecht en Rotterdam het meeste aanbod hierin.

De deelauto van *Greenwheels* aan het einde van de Kwartellaan kreeg de afgelopen tijd concurrentie van verschillende andere aanbieders zoals *MyWheels*. Daarvan zijn nu drie wijk-

gebonden auto's beschikbaar, waarvan twee elektrische Renault ZOE's (actieradius ca. 300 km). Als je verder weg wilt met *MyWheels*, met meer bagage, dan kun je vanuit andere wijken grotere elektrische auto's ophalen met meer laadruimte (o.a. Hyundai, Kia, Volkswagen, MG etc.).

Geregeld zijn er ook andere auto's op stroomkracht in de wijk te vinden, bijvoorbeeld van Sixt. Aardig daaraan is dat je die als een scooter in een groot deel van de stad kunt achterlaten. Heen wandelen, terug met de Sixt en andersom. Bij deze deelsystemen zijn keuzes mogelijk tussen verschillende soorten abonnementen, aan te passen aan de mate van gebruik. Naarmate we hier meer gebruik van maken, komen er meer auto's in en om de wijk beschikbaar.

Nationale campagne

Demissionair staatssecretaris Vivianne Heijnen (Infrastructuur) heeft in november samen met de Haagse wethouder Arjen Kapteijns (Duurzaamheid en Energietransitie) de aftrap verricht voor een nationale campagne *Autodelen*, onder het motto *Delen maakt je wereld mooier*. „Meer autodelen is essentieel om onze steden bereikbaar en leefbaar te houden. Autodelen bespaart ruimte, kosten en Co₂”, aldus de wethouder bij het lanceren van de campagne. Wie er meer over wil weten, kan veel informatie én aantrekkelijke kortingsacties vinden op de website startmetdelen.nl

Particulier of coöperatief delen

Ook het aanbod en gebruik van Snappcar groeit – dit is een soort deelplatform (Airbnb) voor de eigen auto. Heb je een auto die je niet altijd nodig hebt, overweeg dan deze aan te bieden via dit platform. Snappcar heeft met name voordelen voor langer gebruik van een auto, bijvoorbeeld paar weken vakantie, of een specifieke (grotere) auto of bus.

In de Bomenbuurt en Bloemenbuurt zijn er groepjes bewoners die gezamenlijk auto's delen. Dat kan bijvoorbeeld coöperatief in een straat of met een aantal bewoners uit een paar straten. Deze constructie heeft als voordeel dat je contact hebt met de mensen met wie je de auto deelt, samen afspraken kunt maken en samen dingen oplossen. In de Bloemenbuurt delen ruim twintig deelnemers samen 3 Hyundai's Kona via het bedrijf Deel, dat zo'n coöperatief project kan ontzorgen. Een ander voorbeeld van zo'n bedrijf is 'Onze auto' in het Benoordenhout. Als hiervoor belangstelling is in onze wijk, horen we dat graag via info@vogelwijkenergiek.nl of [Hopl](https://www.hopl.nl).

Stille en raketsnelle voertuigen

De wijk wordt schoner van elektrische auto's, maar het brengt wel nieuwe uitdagingen met zich mee. Voor de openbare ruimte is het laden een uitdaging. Veel mensen zullen gaan laden op eigen terrein, maar recent zijn er ook heel wat nieuwe openbare laadplekken bijgekomen. De verkeerscommissie volgt dit beleid met een schuin oog.

Voor de veiligheid is het relevant dat de elektrische auto's relatief stil en snel zijn. Stef Tours van de verkeerscommissie Vogelwijk: „Persoonlijk ben ik niet erg gerust op de wijze waarop de industrie met deze verduurzamingsopgave omgaat. Elektrische auto's met absurde vermogens en raketsnelle acceleratie zijn echt een zorg. Ook wijkbewoners zie ik zich vergalopperen op doorgaande wegen in en om de wijk.” Conclusie: Houd als elektrische rijder goed rekening met de andere verkeersdeelnemers uit de wijk, de stappers en de trappers.

Warmtescan laten maken?

Wil je weten waar jouw huis de meeste warmte verliest? Laat dan een warmtescan van je woning maken. Dat is een infraroodfoto waarop je in verschillende kleuren ziet waar de meeste warmte verloren gaat, bijvoorbeeld waar het kozijn niet goed aansluit op de muur of waar isolatie ontbreekt. In de winter is op zo'n scan het meest te zien aan het eind van een koude nacht. Als je belangstelling hebt, stuur dan een mail naar info@vogelwijkenergiek.nl

De warmtescan kost voor leden van Vogelwijk Energie(k) slechts €25. Nadat de foto's de betreffende nacht zijn genomen krijg je ze toegestuurd met een toelichting.

Hebt u de tuin voorbereid op de kou?

Dit najaar hadden we met overvloedige regenval te maken, alweer een nieuw weerrecord. Met als gevolg voor sommigen natte kelders en/of lekkende daken. Het grondwaterpeil kwam omhoog, de bestrating van terrassen en tuinpaden waren vaak kletsnat en glad. Op straat zagen we grote plassen doordat afvoerputten verstopt raakten met het bladafval dat door het stormachtige weer van de bomen werd geblazen. Bezitters van een (voornamelijk) groene tuin zagen overigens dat hun tuin weliswaar erg nat werd maar dat het water door de grond goed werd opgenomen en geleidelijk werd afgevoerd.

Hoe maak je de tuin winterklaar?

- * Laat uitgebloeide planten staan! Dit geeft reliëf aan de tuin, aanhangende dauw- en regendruppels en rijp bij vorst maken het geheel tot een fraai schouwspel als het zonlicht er doorheen speelt. Uitgebloeide planten, zeker als daar nog zaad of vruchten aanzitten, trekken vogels en insecten aan. Ze vinden tussen de plantresten beschutting en voedsel. Op de stengels zitten eitjes, larven en cocons van insecten en voor vogels zijn er zaden en besen te vinden.
- * Vorstgevoelige planten haal je naar binnen of zet je op een beschutte plek tegen het huis aan en je dekt ze af (net als vorstgevoelige

planten die in de grond staan) met vliesdoek. Planten in de grond beschermt u bovendien met een royale mulchlaag (bladafval).

- * Maai het gras niet te kort. Blijf bladafval van het gras verwijderen en gooi dit boven op de mulchlaag die er hopelijk al ligt. Om mosvorming te verminderen kan er in december nog kalk worden gestrooid. Als het vriest niet meer over het gras lopen!
- * Hopelijk bent u een vogelliefhebber. Leg in de tuin een stapel van snoeiresten. Ook dat is een schuilplek voor insecten en egels. Omdat de stapel langzaam verteert, is het bovendien een warme schuilplek in koude dagen. Maak nestkastjes leeg en schoon door ze goed met

wat heet water te borstelen en hang ze weer op. Voor de vogels vormen ze een slaapplek in de kou.

Let op dat u vogelvoer zodanig ophangt dat katten er niet bij kunnen.

- * Sluit de buitenkraan af en laat tuinslangen, gieters en regentonnen leeglopen als er vorst aankomt.
- * Maak tuingereedschap schoon en 'zet het in het vet'.

Tuinverlichting

Met de donkere dagen voor de deur hebben velen van ons behoefte aan sfeer. De kerstboom wordt versierd met lichtjes en ook voor de tuin is er een ruime keuze aan verlichting. Toch is het fijn als we bij de keuze voor tuinverlichting ook rekening houden met de bezwaren die kleven aan kunstlicht buiten, vooral 's nachts en tijdens de donkere dagen. Een overmaat aan kunstlicht kan zowel bij mens als dier het dag-nachtritme verstoren.

Hoe kun je plezier van tuinverlichting hebben zonder de natuur te schaden?

- * Plaats zo min mogelijk verlichting in de tuin en zet de verlichting uit als je niet in de tuin bent.
- * Gebruik bewegingsdetectoren en timers. Dat helpt om het licht alleen toe te passen als het nodig is.
- * Plaats lichtbronnen zo dicht mogelijk bij de grond.
- * Kies voor lichtbronnen die naar beneden

gericht zijn of plaats een kap boven de lichtbron. Daarmee voorkom je strooilicht en lichtvervuiling. Ook voorkom je zo lichthinder voor omwonenden.

- * Kies voor UV-vrij licht, liefst amberkleurig, wat dat is minder zichtbaar voor nachtdieren.
- * Kies voor LED-verlichting.
- * Sluit gordijnen als binnen het licht aan is! Denk daarbij ook aan zolderverdiepingen.

Op deze manieren draag je bij aan het vergroten van de biodiversiteit, energie(transitie) en gezondheid van mens en dier!

Groendak-actie 2024

Als er voldoende belangstelling is, willen we volgend jaar een gezamenlijke Vogelwijk-actie op touw zetten voor het creëren van meer groene daken/dakjes in onze wijk, met hulp en advies van een deskundige.

Heb je belangstelling? Laat het ons weten via groenverleidersvogelwijk@gmail.com

De Groenverleiders Vogelwijk (Dick, Eva, Renée en Bernadette) zetten zich in voor het vergroenen en verduurzamen van tuinen in onze mooie tuinstadwijk. Wij zijn bereikbaar via e-mail: groenverleidersvogelwijk@gmail.com Bellen mag ook 06-51120615.

Kwettertjes

Kleine gratis advertenties over vraag en aanbod, afkomstig van leden van de wijkvereniging

Plaatsingsvoorwaarden

Bedrijfsreclame is niet toegestaan, tenzij het gaat om cursussen en lessen. Aanbevelingen voor huishoudelijke hulp mogen wel, maar alleen met vermelding van eigen telefoonnummer of mailadres van de referent.

Een advertentie mag maximaal 2x per jaar worden aangeboden. Aanlevering voor de 18e van elke maand bij mevr. M. Boutkan, Pauwenlaan 99, tel. 3684333. E-mail: mhboutkan@planet.nl

WONINGRUIJL NEDERLAND-CHILI – Wij, een Nederlands & Chileens stel, willen graag tussen april en juli komend jaar vanuit Chili in de Vogelwijk komen wonen. Hebt u misschien interesse in een tijdelijke woningruil met ons prachtige huis met 5 kamers in de beste (in de heuvels gelegen) buitenwijk van Santiago de Chile? We hebben ook een zwembad en een tuinbarbecue en er staat een auto klaar. Nieuwsgierig? Schrijf naar nanno.mulder@un.org

YOGALESSEN - Er is weer plek bij yoga! Elke woensdag om 12.15 uur in het zaaltje naast de St Albaanskerk, Rietzangerlaan 2) Opgeven bij Saskia: 06-41777863.

HUISHOUDELIJKE HULP - Onze lieve hulp (Sandra) heeft nog tijd voor een wekelijkse schoonmaakbeurt! Info bij annette@uelenspieghel.nl.

GEZOCHT – Haags beeldend kunstenaar met groot beschikbaar oeuvre zoekt verzamelaar/handelaar. Bel 06-82471533. Voorbeelden zijn te zien op www.renehaakman.com

OPPAS AANGEBODEN - Ik ben Fiene, 13 jaar, en wil graag bij u oppassen. Ik heb veel op mijn nichtje gepast en houd veel van kinderen. U kunt mij bereiken op 06-15874246 en fienedutrieux@gmail.com

TAAL/CONVERSATIELESSEN SPAANS - Wekelijkse Spaanse of Catalaanse taallessen in de Vogelwijk. Van beginners tot gevorderden. Ik ben Spaanse en ruim 25 jaar woonachtig in Nederland. Heeft u interesse? Meld u aan voor een proefles: elisabetmorato@gmail.com of 06-55336075.

VRIJWILLIGER GEZOCHT – De afdeling Segbroek van De Zonnebloem zoekt een vrijwilliger ter versterking van de activiteitencommissie, met name voor het mede bedenken en organiseren van de maandelijkse activiteiten. Vind je het leuk om iets voor de oudere medemens te doen, neem dan contact op met Mileen Boutkan. Mail: mileen55@gmail.com Tel. 06-25173308. Zie ook www.zonnebloem.nl

HULP - Mijn betrouwbare en ervaren huishoudelijke hulp heeft weer een dagdeel beschikbaar om haar nuttige en waardevolle diensten te verrichten. Inlichtingen bij Pieter Maessen, 06-22780688 of pietermaessen@ziggo.nl.

HULP AAN LEERLINGEN BASISCHOOL - Heb je wat moeite met de vakken op de basisschool? Mijn naam is Sanne van Rijswijk (28), geboren en getogen in de Vogelwijk. Ik ben afgestudeerd onderwijsassistente en geef sinds 3 jaar online bijles aan basisschoolleerlingen. Wil je meer informatie? Stuur gerust een mail naar sevanrijswijk@gmail.com

ORGANIST GEZOCHT - De Vrij-Katholieke St Albaanskerk in de Vogelwijk (Rietzangerlaan) zoekt een organist voor de kerkdiensten van zondagochtend (10.30 - tot 12.00 uur). Wie zich aanmeldt, mag elke dag op het prachtige orgel spelen/ oefenen! Info bij: Gert@palstar.nl

OPPAS GEZOCHT - Voor onze zoon (7) en dochter (10) zoeken wij per januari aanstaande een leuke oppas voor de donderdagmiddag van 14.30 -18.00 uur. Annetiek en Alexander van der Stoep, 06-24 546202.

HUISHOUDHULP GEZOCHT - Wij zoeken een goede en betrouwbare huishoudelijke hulp voor een wekelijkse schoonmaakbeurt van ons huis op de Parkietlaan, liefst op dinsdagen. Wie kan iemand aanbevelen? Mail naar Mara de Bruin: maratdebruin@gmail.com

KLUSJES - Komt u zelf niet toe aan al die grote en kleine klusjes in en rondom het huis? Ik woon zelf in de Vogelwijk, heb veel kluservaring en kan u tegen een schappelijke vergoeding helpen. Mail of bel gerust naar rob.lil@ziggo.nl of 06-54764364.

WORD OOK GROENVERLEIDER - Heb je een groen hart voor onze wijk en wil je je ook inzetten voor het verduurzamen van tuinen? Ons team *Groenverleiders Vogelwijk* kan versterking gebruiken van iemand die leuk kan schrijven, acties kan ondersteunen en frisse ideeën heeft. Interesse? Stuur een mail naar groenverleidersvogelwijk@gmail.com

TIJDELIJK TE HUUR - Eengezinswoning in de Vogelwijk te huur aangeboden van de 2e week in april t/m juli. Wij zijn dan op reis. Het huis heeft drie slaapkamers en een zeer ruime tuin. Bel/app voor overleg met 06-42597437.

CAMPER GEZOCHT – Wij zoeken een camper te koop/ huur voor periode van mei t/m juli 2024 (2 volwassenen en 2 kleine kinderen). Bel/app met Jannis via 06-25047796.

Nuttige adressen & telefoonnummers

Politie

Alarmnummer bij acute nood, levensgevaar of brand: 112

Algemeen politienummer: 0900-8844

Politiebureau Segbroek, Fahrenheitstraat 192.

Geopend van 08.00 tot 18.00 uur.

Wijkagent: Chiel Lentz.

Tel. 0900 - 8844 (vraag naar Bureau Segbroek Den Haag).

e-mail: chiel.lentz@politie.nl

Werkdagen: ma, di, do, vr en vaak in weekends.

Buurtveiligheid

Hebt u informatie of wilt u informatie over de (on)veiligheid in de wijk, neem dan contact op met het buurtveiligheidsplatform 112Vogelwijk, e-mail: 112vogelwijk@vogelwijkdenhaag.nl

Brandweer:

Bij brand: 112

In alle andere gevallen: (070) 362 11 50

Post Loosduinen/Segbroek tijdens kantooruren:

(070) 359 15 11

Doktersnachtsdienst

tel. (070) 346 96 69

Werkgroep AED Vogelwijk

aedvogelwijk@gmail.com, tel. 06 53414041

Stadsdeelkantoor Segbroek

Fahrenheitstraat 190, tel. (070) 14070.

Directeur: Daniel van Drunen, email:

segbroek@denhaag.nl

Openingstijden: Alleen op afspraak

(via www.denhaag.nl onder 'Contact') op maandag, dinsdag, donderdag en vrijdag van 8.30 tot

16.30 uur en op woensdag van 12.00 tot 20.00 uur. Voor paspoorten en rijbewijzen moet u naar stadsdeelkantoor Centrum of Escamp.

Dierenambulance Den Haag

tel. (070) 328 28 28

Klachten telefoon gemeente

Tel. 14070

Informatie over het duingebied

Eric Wisse

tel. 06 - 30 19 88 94

WIJKOUDERENWERK

Segbroek / Vogelwijk

Hulp voor zelfstandig wonende ouderen

Burenhulp Segbroek/Vogelwijk

Tel. (070) 3364716 (voor vraag en aanbod).

Ouderenconsulent

Voor informatie, advies en bemiddeling op het gebied van wonen, welzijn en zorgverlening ten behoeve van ouderen kunt u contact opnemen met ouderenconsulent Linda Hagen via:

(070) 205 24 80 of (06) 81 28 94 86,

e-mail: l.hagen@wijkz.nl.

Wijkbus Segbroek

Voor aanmelding als abonnee (€25 per kwartaal) en vervoersafspraken: bel tussen 08.30 en 10.00 uur met (070) 368 50 70.

Telefooncirkel

Via de ouderenconsulent (070 - 205 24 80 of 070 - 205 26 60) kunnen wijkbewoners ook worden aangesloten bij een 'telefooncirkel'. Dan worden zij dagelijks op vaste tijdstippen gebeld om te weten te komen of alles in orde is.

Thuiszorg

Florence Gezondheid en Zorg

In woonzorgcentrum Uitzicht, Zonnebloemstraat 383, kunt u terecht voor alle informatie op het gebied van zorgverlening.

Tel. (070) 754 55 66. e-mail: info@florence.nl

Haagse Wijk- en Woonzorg (HWW)

O.a. voor thuiszorg, personenalarmering, etc.

Wijkverpleegkundige HWW: 06-82010709

e-mail: instroom@hwwzorg.nl

Tel: (070) 379 33 00 - www.hwwzorg.nl

Evita Zorg Den Haag

(ook voor personenalarmering en spreekuren voor mantelzorgers)

e-mail: info@evitazorg.nl

Tel: (070) 31416000 - www.evitazorg.nl

BabZ

Begeleiding, advies en bemiddeling in de thuiszorg. Thomsonlaan 129.

24/7 bereikbaar. Tel: (070) 239 01 05,

e-mail: info@babzorg.nl - www.babzorg.nl

Wijkvereniging De Vogelwijk

Website

www.vogelwijkdenhaag.nl

Postadres wijkvereniging

Postbus 65923, 2506 EE Den Haag

Bestuur

Voorzitter

Redmar Wolf

e-mail: voorzitter@vogelwijkdenhaag.nl

Secretaris

Lodewijk de Haes

tel. 06 19007710

e-mail: bestuur@vogelwijkdenhaag.nl

Penningmeester

Adam Braithwaite

e-mail: penningmeester@vogelwijkdenhaag.nl

Portefeuille Openbare ruimte

Paul Lohmann

tel. 06 14355222

e-mail: pag.lohmann@gmail.com

Portefeuille Sociale Wijkzaken

Ilonka Sillevs Smitt

e-mail: ilonkasbnb@gmail.com

Commissies

Verkeer

Stef Tours, Fred van der Burg

e-mail: verkeer@vogelwijkdenhaag.nl

Kinderactiviteiten

Alphons Jacobs, Kiplaan 8

e-mail: activiteiten@vogelwijkdenhaag.nl

Activiteiten (volwassenen)

Flip Petri (06-22711850), Yvonne Brouwer,

Marjan Scheeres, Astrid Dogan en Mileen

Boutkan

e-mail: activiteiten@vogelwijkdenhaag.nl

Vogelwijk Energie(k)

Voorzitter: Rutger van Hoogstraten, Fuutlaan 1

Secretaris: Paul Schlotter, Kwartellaan 24

e-mail: info@vogelwijkenergiek.nl

Activiteiten & Clubs

Houstruistkoffie

Gezellige ontmoeting met wijkgenoten elke eerste en derde maand van de maand van 10.30-12.00 uur, Tennis paviljoen Houtrust.

Vogelwijk Dinerclub

Elke laatste maand van de maand eten op diverse locaties. Organisatie: Hedy de Munk en Edith Haasbroek. Info: hmdemunk@gmail.com of edith.haasbroek@gmail.com

Huiskamerbridgeclub

Elline van Dijk, tel. 3659257,

e-mail: bridgevogelwijk@gmail.com

Jeu de boules

Sportveld Laan v. Poot, dinsdag 14.00-16.00 uur.

Info: Pieter Cusell, tel. 06 43492040,

e-mail: pieter.cusell@gmail.com

Conditietraining voor mannen

di. avond 20.30-21.45, Segbroek College, Klaverstraat Frank v.d. Maaten, tel. 06 51182353

Damesgymnastiek

Donderdag 20.15-21.15, Gymzaal Heldringschool

Ineke Spaanbroek, tel. 365 30 02,

e-mail: inekecastel@gmail.com

Seniorengym (m/v)

Zaterdag 10.00-11.00 uur, Sportclub Westduin

Laan van Poot 355A, Angela Turfboer

turfboer6@gmail.com, tel. 06 44900977

Volleybalclub

Woensdag 20.15-22.00 uur Sportclub Westduin, Laan van Poot 355A.

Willem Korteweg, tel. 06 11928401

Ledenadministratie

voor aanmeldingen, opzeggingen en adreswijzigingen

Paul Raasveldt, Patrijslaan 6,

tel. 06 24778721,

e-mail: leden@vogelwijkdenhaag.nl

De contributie voor de wijkvereniging (incl. het maandblad) bedraagt € 15,- per gezin per jaar. Voor de contributiebetaling wordt jaarlijks een factuur toegezonden.

Rek.nr. wijkvereniging:

IBAN: NL61 INGB 0001783722